

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Кафедра управління земельними ресурсами

БІЛОУС АЛЛА ОЛЕКСАНДРІВНА

Проект

відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого
селянського господарства громадянину України Гарбуз Л. І.

на здобуття ступеня вищої освіти бакалавр
галузі знань 19 «Архітектура та будівництво»
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
за освітньо-професійною програмою «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник:

Смирнова С. М., канд. геол. наук, доцент

Миколаїв 2022

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. НАУКОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ	5
1.1. Практичні засади розвитку сільськогосподарського землекористування.....	5
1.2. Методологія державного регулювання сільського господарства.....	12
1.3. Державно-правове регулювання використання сільськогосподарських угідь.....	18
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ВИХІДНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	26
2.1. Характеристика природно-ресурсного потенціалу.....	26
2.2. Основні відомості про об'єкт дослідження та умови господарування.....	29
РОЗДІЛ 3. МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТУ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ОСОБИСТОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА...	33
3.1. Проектне рішення щодо провадження процесу землевпорядної діяльності.....	33
3.2. Комплекс топографо-геодезичних робіт.....	35
3.3. Просторове планування земельної ділянки	38
3.4. Процедура перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість).....	43
РОЗДІЛ IV. ОХОРОНА ПРАЦІ В ГАЛУЗІ.....	46
ВИСНОВКИ.....	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	55
ДОДАТКИ	59

ВСТУП

Актуальність дослідження. Трансформаційні процеси, що відбуваються в соціально-економічному житті країни, потребують розробки нових концептуальних підходів до реалізації процесів землеустрою на основі аналізу проблем у системі землеустрою та кадастру. У соціально-економічному розвитку суспільства земельні ресурси, землекористування та земельні відносини протягом усієї історії людства відігравали ключову роль.

В умовах ринкової економіки формування збалансованого землекористування стає невід'ємною частиною ефективного господарювання. Практика управління агропідприємством показує, що не так важливо мати певний ресурс, як ефективно його використовувати. Таким ресурсом є земельні ресурси - багатофункціональний фактор відтворювального процесу в аграрному секторі, територіальна основа діяльності, яка одночасно є природним ресурсом, основою суспільства, фактором виробництва, об'єктом соціально-економічних зв'язків, основи продовольчої безпеки.

Проблема забезпечення економічної та екологічної безпеки сільськогосподарських підприємств набуває сьогодні найбільшої актуальності. В гонитві за максимальним прибутком землекористувачі іноді нехтують екологічними нормами, спрямованими на збереження стійкості агроландшафтів, в результаті ми маємо виснажені ґрунти, непридатні для подальшого використання.

У зв'язку з цим найважливішим елементом землеустрою є науково обґрунтована організація землекористування, результатом якої є формування раціонального землекористування.

Мета та завдання дослідження. Метою роботи є розробка проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Досягнення поставленої мети зумовило необхідність розв'язання таких **завдань:**

- обґрунтувати теоретичні засади розвитку землекористування сільськогосподарських земель;
- проаналізувати державно-правове регулювання сільського господарства;
- провести аналіз вихідних характеристик об'єкту дослідження;
- визначити порядок провадження механізму формування проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Об'єктом дослідження є процес розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Предметом дослідження є теоретичні та прикладні аспекти розробки проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Методи дослідження. Дослідження виконувалось на основі наступних методів: монографічного – при вивченні та науковому узагальненні теоретичних засад розвитку землекористування сільськогосподарських земель; системного аналізу – при аналізі механізму формування проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в постійне користування; картографо-топографічний – для аналізу комплексу топографо-геодезичних робіт; абстрактно-логічного – при формуванні висновків; графічний – для унаочнення результатів кваліфікаційної роботи.

Інформаційну базу для виконання кваліфікаційної роботи склали науково-організаційні джерела Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області, Головного управління статистики, законодавчі акти

та нормативно-правові акти Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, інформаційні матеріали, що опубліковані у монографіях та інших працях вітчизняних і зарубіжних вчених, аналітичні розрахунки автора, що виконані у процесу наукових досліджень, матеріали проектної діяльності ФОП ПУХОВИЙ С. С.

Особистий внесок бакалавра. Результати, отримані в роботі, належать автору особисто.

Апробація результатів дослідження. Основні наукові положення, висновки і пропозиції доповідались на науково-практичних конференціях: Міжнародній науково-практичній конференції «Ольвійський форум 2021»; 25 лютого 2021 р. відбулась онлайн-конференція на тему «Правові аспекти у сфері земельних відносин»; Підсумкова наукова студентська конференція 28 квітня 2021 р. Секція "Землепорядкування та кадастр"; IV Міжнародна науково-практична конференція «Вплив кліматичних змін на просторовий розвиток територій Землі: наслідки та шляхи вирішення»; конференція на тему: «Методи формалізації просторово–розподіленої інформації».

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається із вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 68 сторінок. Кваліфікаційна робота містить 4 таблиці, 6 рисунків, кількість додатків - 5 . Список використаних джерел складається із 30 найменувань.

РОЗДІЛ 1.

НАУКОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

1.1. Практичні засади розвитку сільськогосподарського землекористування

Сільське господарство України є ключовою галуззю її економіки. На території України налічується 32 млн. га чорнозему, що становить третину ріллі в Європі. Населення України в контрольованих межах становить близько 37 млн. осіб. Так, в Україні на душу населення припадає майже 1 га чорнозему. Країна є лідером з виробництва картоплі, пшениці, сої, кукурудзи, зростає виробництво для внутрішнього споживання та експорту [1].

Формування землекористування сільськогосподарського призначення на засадах сталого розвитку в ринкових умовах викликає необхідність оцінки ризиків, пов'язаних із трансформацією землекористування, впливом лібералізації та глобалізації в економіці. Це веде до подальшого розвитку суспільних відносин. Тобто між окремими особами чи групами суб'єктів господарювання існує спільна взаємодія та зв'язки, які встановлюються в процесі їх суспільного виробництва та духовної діяльності. Особливо яскраво це проявляється у земельних відносинах, де відбуваються складові зміни у здійсненні реформ та трансформаційних процесів. Вони доповнюють один одного і мають характерні риси при зміні умов життя людей і структури виробництва [2].

Науково-методичні принципи трансформації землекористування вимагають обґрунтування таких понять, як «землекористування», «трансформація», «реформа», «трансформація землекористування сільськогосподарського призначення», «оцінка трансформацій» тощо. «землекористування» в науковому тлумаченні вживається в подвійному

значенні. «Землекористування» — система землекористування, врегульована законодавством для різних категорій земель, землевласників та землекористувачів. А також це поняття означає територію, земельну масу, яка перебуває у власності чи користуванні. Як правило, він використовується для характеристики земель конкретного землевласника чи землекористувача, категорій земель або їх площі.

Існує значна кількість підходів і концепцій, автори яких розходяться у трактуванні поняття, сутності та змісту трансформації, зокрема концепції соціалізації західних економік в ринкових умовах. Це, безумовно, ускладнює пошук та виявлення трансформаційних процесів у цілому в економіці та безпосередньо в земельних відносинах [3].

Виходячи з трансформаційних процесів, що відбувалися під час проведення земельної реформи в цілому в економіці та безпосередньо в земельних відносинах, пропонується визначати поняття «трансформація землекористування сільськогосподарського призначення» як процес реструктуризації земель на основі запровадження приватної оренди землі і має свої особливості та властивості. Це забезпечує підвищення продуктивності та економічної ефективності суб'єктів господарювання, зокрема отримання доходів, формування та створення системи заходів з охорони земель (проти водної та вітрової ерозії, вірусного та іншого забруднення ґрунтів) [4]. Нові види сільськогосподарських формувань, як показує практичний аналіз, в основному формувались і створювалися відповідно до Закону України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 р., який визначав порядок їх створення та діяльності. Термін «господарське товариство» визначає, що в умовах ринкової економіки може існувати ряд юридичних осіб: товариство з обмеженою відповідальністю, повне товариство, товариство з додатковою відповідальністю, товариство з обмеженою відповідальністю, сільськогосподарське акціонерне товариство, селянське (фермерське) господарство. Від форми товариства залежить

організаційна структура, форма участі та відповідальність учасників товариства. Після приватизації колективних сільськогосподарських підприємств та за рахунок утворення земель запасу та резервного фонду були створені нові агроформування ринкового типу [5].

Найважливішим висхідним результатом трансформаційних процесів, що впливають на реальну високу еколого-економічну корисність у землекористуванні, є визначення оптимального розміру ріллі та збільшення екологостабілізуючих угідь (сіножаті, пасовища) та лісистості (табл. 1.2) [6]. Проте сьогодні при реформуванні земельних відносин в Україні не вжито заходів щодо вдосконалення структури землекористування. Деградовані та інші малородючі ґрунти, безпідставно зараховані до ріллі, як очікувалося, не були вилучені з активного обробітку, а, навпаки, пройшли процес приватизації та приватизації. Площа сільськогосподарських угідь в регіонах свідчить про високий рівень освоєння території, який з екологічної точки зору не повинен перевищувати 60%. Це означає, що, крім сільськогосподарських угідь, мають бути значні площі екологічно стабілізуючих угідь: ліси, болота та інші природні об'єкти [7]. Частка кормових угідь в Україні становить 19% від загальної площі сільськогосподарських угідь. У більшості європейських країн цей показник коливається від 30 до 40%, тоді як у Великобританії та США він становить 63,1% і 56,0% відповідно.

Таблиця 1.2

Динаміка структури земельного фонду України

Земельні угіддя	Площа земель, тис. га								Зміна, тис. га
	1985	1990	1995	2000	2005	2010	2014	2018	
Сільськогосподарські угіддя	42558,1	42402,2	42030,3	41854,3	41800,4	41763,8	41576,0	41511,7	-518,6
Із них рілля	34356,9	34342,3	33571,1	33080,9	32544,1	32482,2	32476,5	32531,1	-104,0
Багаторічні насадження	1157,7	1079,5	1026,0	1000,5	912,8	903,8	896,5	1132,3	106,3

Сінокіс	2227,4	2151,6	2233,1	2353,8	2410,2	2438,0	2410,9	2407,3	174,2
Пасовища	4809,5	4821,7	5192,9	5411,4	5528,5	5530,1	5481,9	5441,0	248,1
Ліси та лісонасадження	9993,5	10075,7	10221,2	10380,2	10438,9	10457,9	10601,1	10630,5	409,3
Забудовані землі	2225,4	2233,7	2161,2	2336,9	2463,0	2458,3	2512,5	2550,4	389,2
Відкриті заболочені землі	759,6	809,4	884,0	940,4	951,4	957,1	979,9	982,6	98,6
Інші землі	1181,1	1275,9	1308,4	1259,5	1239,5	1257,6	1046,0	1033,7	-274,7
Землі під водою	2359,5	2403,3	2435,1	2415,0	2421,0	2421,1	2423,5	2426,4	-8,7
Усього	60354,8	60354,8	60354,8	60354,8	60354,8	60354,8	60354,8	60354,8	60354,8

Основною галуззю спеціалізації сільського господарства країни є рослинництво, особливо технічне і кормове (цукровий буряк, соняшник та ін.).

Залежно від кліматичних умов та рівня вологості території виділяють три агропромислові зони [7]:

- Полісся: середній рівень теплозабезпеченості та достатня вологість території, ґрунти торфо-болотні, бідні на гумус, тут вирощують переважно льон, картоплю, є великі посіви жита;

- Лісостеп і степ: високий рівень теплозабезпеченості, достатній рівень зволоження, родючі чорноземні ґрунти, основна площа вирощування зернових культур (пшениця, кукурудза, рис і просо), цукрових буряків, соняшнику, у більш сухих степових районах (Херсон, Одеса, Миколаїв) розвинене вирощування баштанних культур (дині, кавуни);

- Закарпаття та Крим: у цих районах розвинені садівництво, виноградарство, тютюн та різноманітні ефірні культури.

Головною метою розвитку агропромислового комплексу є формування конкурентоспроможного агропромислового виробництва, спрямованого на вирішення економічних, соціальних, політичних проблем та забезпечення продовольчої безпеки країни. Сільськогосподарський сектор посідає чільне місце в народно-господарському комплексі України. Пріоритет агропромислового виробництва зумовлений природними особливостями України, які стають основною конкурентною перевагою нашої країни на

світовому ринку сільськогосподарської продукції. Україна має унікальний ресурс – чорнозем [8].

Основним завданням розвитку АПК є виведення сільськогосподарського виробництва України на європейський рівень. У цьому контексті дуже важливо, щоб урядові рішення у сфері аграрної політики сьогодні враховували правила міжнародної торгівлі, а також стан міжнародних переговорів щодо лібералізації торгівлі сільськогосподарською продукцією та продовольством. Багаторічний досвід свідчить, що український аграрний сектор найближчим часом не в змозі вирішити наявні проблеми галузі без значної державної підтримки [9].

Етапи розробки стратегії розвитку сільськогосподарського землекористування представлені на рисунку 1.1 [10].

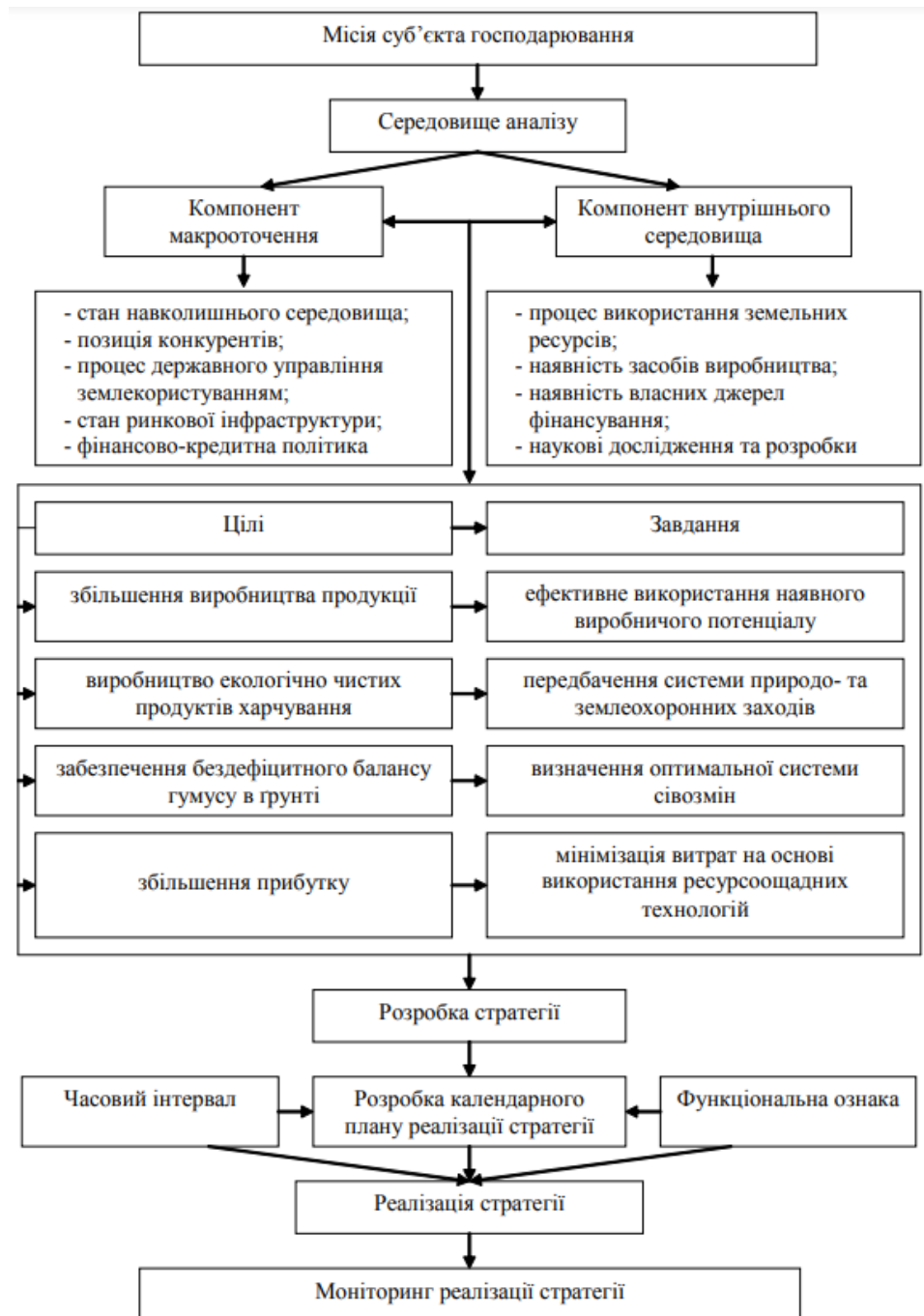

Рис. 1.1. Етапи розробки стратегії розвитку сільськогосподарського землекористування [14]

Як відомо, було багато спроб реформування сільського господарства, але реальних, відчутних результатів це не принесло. Основною перешкодою на шляху реалізації реформи є відсутність комплексного підходу до неї. Для початку необхідно оцінити весь ресурсний потенціал України в цьому

напрямку та системно, збалансовано, не втрачаючи, а примножуючи національне багатство, реформувати АПК України.

У зв'язку з цим, ця сфера потребує реформування за такими напрямками:

- Затвердження приватної власності в аграрному секторі, сприяння розвитку оренди землі та майна, формування прозорої інфраструктури аграрного ринку, тобто біржової торгівлі через аукціони та ярмарки, моніторинг цін та демонополізацію ринку доступу до ресурсів [11];

- Стимулювання біржової торгівлі агропромисловою продукцією;

- Формування вторинного ринку землі, що дозволить створити національну систему іпотечного кредитування та забезпечити впровадження на ринок нових фінансових інструментів;

- Створення нової системи бюджетно-фінансової, кредитної, технічної та цінової політики для сільських товаровиробників, надання державної підтримки, страхування ризиків суб'єктів АПК;

- Визначення пріоритетів структурної перебудови агропромислового комплексу, технологічного та технічного забезпечення;

- Відновлення роботи в галузі агротехніки та впровадження нових форм забезпечення села сучасною технікою;

- Впровадження інноваційних технологій у сільському господарстві з метою підвищення родючості земель, охорони та забезпечення їх раціонального використання;

- залучення молоді до роботи в сільському господарстві шляхом відродження інфраструктури села, створення високорентабельних агропромислових господарств, розвитку цільового кредитування та державної підтримки підприємливих сільських підприємців;

- Створення умов для розвитку конкурентоспроможності вітчизняних виробників на внутрішньому та зовнішньому ринках шляхом субсидування, митної та податкової політики відповідно до принципів розвинутих країн;

- Сприяння розвитку малого та середнього бізнесу в фермерських господарствах;
- Сприяння формуванню корпорацій в агропромисловому комплексі та розвитку кооперації та фінансово-промислової інтеграції;
- Здійснення адміністративної реформи та підготовка кваліфікованих кадрів.

1.2. Методологія державного регулювання сільського господарства

Велика увага в науковій літературі приділяється методам державного регулювання сільського господарства та інших галузей. У науковому розумінні метод — це сукупність однорідних засобів, прийомів, які систематично використовуються при реалізації функцій державного регулювання.

Форми і методи державного регулювання сільського господарства безпосередньо відображають дії державних органів щодо регулювання діяльності сільськогосподарських підприємств, їх структуру та основи виконання їх функцій.

За своїм змістом і спрямованістю форми регулювання різноманітні. Доцільно дотримуватися такої класифікації: правотворча, правозастосовна, правоохоронна, організаційна.

Законодавчу діяльність здійснюють уповноважені державні органи, органи законодавчої та виконавчої влади для видання відповідних нормативно-правових актів з питань сільського господарства.

Правові акти державних органів спрямовані на вдосконалення організації та діяльності галузевого апарату, удосконалення планування, морального та матеріального стимулювання працівників сільського господарства; впровадження в сільськогосподарське виробництво досягнень

науки, економічних стимулів господарювання; найбільш ефективно використання матеріально-технічних і фінансових ресурсів; зміцнення верховенства права. За допомогою нормативно-правових актів визначається порядок здійснення господарської діяльності суб'єктів сільськогосподарського виробництва; основи їх правового статусу; режим сільськогосподарських угідь.

Праотворчість суб'єктів державного регулювання полягає у розробленні, обговоренні та прийнятті законодавчих та інших нормативних актів.

Суть правотворчої діяльності полягає у реалізації аграрної політики держави та правових норм у конкретних життєвих обставинах [27].

Правоохоронна діяльність знаходить своє відображення у виданні нормативно-правових актів індивідуального характеру, які містять державні нормативні акти щодо суб'єктивних прав та юридичних обов'язків різних органів, посадових осіб, суб'єктів сільськогосподарського виробництва. Специфіка таких розпоряджень полягає в тому, що: вони персоніфіковані, тобто їх адресатом є певна особа; за їх допомогою вирішуються деякі питання, що виникають у сфері державного регулювання; вони є юридичними фактами, що визначають виникнення конкретних відносин. Індивідуальні акти є найбільш поширеними в практиці державного регулювання сільського господарства, але основною вимогою до них є їх відповідність нормативним актам.

Правоохоронна діяльність, будучи важливою формою державного регулювання, виявляється у перевірці дотримання всієї фактичної діяльності правової держави, у захисті національних інтересів, прав сільськогосподарських товаровиробників, працівників галузі. Необхідність правозастосування пояснюється наявними фактами порушення правових норм [28].

Метою організаційної діяльності державних органів у сільському господарстві є забезпечення чіткої, максимально ефективної діяльності цієї галузі та інших суміжних галузей сільського господарства. Природно, що зміст і сутність організаційних дій усіх систем органів законодавчої та виконавчої влади мають велике значення для функціонування сільського господарства. Організаційними формами державного регулювання сільського господарства є - уточнення змісту нормативно-правових актів; проведення офіційних зустрічей; складання інструктивних листів, узагальнень тощо.

Методи слід відрізнити від форм державного регулювання. У науковому розумінні метод — це сукупність однорідних засобів, прийомів, які систематично використовуються при реалізації функцій державного регулювання.

Усі методи державного регулювання сільського господарства традиційно поділяють на загальні та спеціальні. Загальні — господарські та адміністративні. Вони реалізуються на всіх рівнях державного регулювання, спрямовані безпосередньо на виробництво сільськогосподарської продукції, можуть застосовуватися до кожного об'єкта управління [14].

До загальних входять спеціальні методи, які конкретизуються загальними методами і разом з іншими способами сприяють здійсненню загального регулювання сільського господарства.

Найважливішими серед методів державного регулювання сільського господарства є: переконання, дозвіл, метод прямих вказівок, адміністративний, економічний, метод рекомендацій.

Метод переконання — це сукупність виховних, роз'яснювальних і заохочувальних дій, які здійснюються з метою забезпечення високої організованості й дисциплінованості, сумлінного виконання та дотримання соціально-технічних стандартів.

У практиці регулювання сільського господарства органи державної влади все частіше використовують дозвільний метод. Він базується на зміцненні самостійності в діяльності фермерських господарств, значному підвищенні кваліфікації персоналу, підвищенні активності сільськогосподарських товаровиробників в управлінні виробництвом. Застосовуючи дозвільний метод, органи державної влади надають право сільськогосподарським підприємствам вирішувати те чи інше питання.

Метод прямих вказівок полягає у складанні актів, що визначають конкретну поведінку, яка не допускає жодних відхилень, і яка контролюється суб'єктом у своїй господарсько-виробничій діяльності.

Метод безпосереднього управління, який використовується органами державної влади щодо сільськогосподарських підприємств, повинен сприяти тому, щоб їх діяльність відповідала національним інтересам. Проте не повинно бути втручання в організаційну діяльність внутрішніх господарських органів.

Метод рекомендацій використовується також у державному регулюванні сільського господарства. Справа в тому, що влада пропонує рішення, а господарства самі визначають його прийнятність. Рекомендації, на відміну від обов'язкових нормативних актів, впроваджуються на принципово новій основі завдяки своїй авторитетності та науковій обґрунтованості.

Особливістю рекомендаційного правила є те, що воно не є обов'язковим. Рекомендації, навіть якщо вони викладені у формі правового акта, містять положення, які не передбачені юридичними санкціями. Тому їх не можна вважати правовими настановами; вони не підлягають виконанню. Рекомендаційна норма визначає напрями вирішення того чи іншого питання. Якщо вона прийнята, вона набуває ознак вітчизняної і стає нормативною для економіки [29].

Адміністративно-економічні методи є ключовими в діяльності державних органів, що регулюють сільське господарство. Вони взаємозалежні і доповнюють один одного. Їх не можна протиставляти. Оптимальне регулювання сільського господарства досягається за умови нерозривної єдності економічних і адміністративних методів.

Адміністративні методи державного регулювання - методи і прийоми впливу на контрольно-керовані системи, їх окремі елементи через субпідряд. Особливістю цих методів є те, що вони мають безпосередній вплив на керований об'єкт; визначаються найближчі завдання останнього, порядок і терміни їх виконання, ресурси та умови роботи керованого об'єкта.

Якщо економічні методи спонукають його діяти в певному напрямку, то адміністративні методи змушують його до цього. Накази, завдання, постанови, накази, розпорядження характеризуються обов'язковим виконанням. Невиконання їх вважається прямим порушенням дисципліни і супроводжується накладенням на виконавця стягнення.

Економічними методами можна вважати сукупність засобів впливу на основі використання економічних стимулів (заробітної плати, премій, цін, витрат, самофінансування, прибутку, рентабельності, кредиту тощо), які сприяють матеріальній зацікавленості та фінансовій відповідальності менеджерів і команд.

Ціноутворення також є методом державного регулювання сільського господарства. Міністерство фінансів України щорічно розробляє та доводить до сільгоспвиробників орієнтовні закупівельні ціни та порядок закупівлі та оплати зерна та іншої продукції. Відбувається поступовий перехід до паритетних закупівельних цін на сільськогосподарську продукцію, що реалізується за державними контрактами та державним замовленням. Норми прибутку повинні забезпечити фермерам оптимальні умови для розширеного відтворення та задовольнити платоспроможний попит населення.

Таким чином, під методами державного регулювання сільського господарства слід розуміти методи, прийоми, які використовуються в нормативному процесі органів законодавчої та виконавчої влади для вирішення завдань у сфері сільськогосподарського виробництва з метою досягнення певних результатів.

Відповідно до Закону України від 17 жовтня 1990 р. «Про пріоритет соціального розвитку сіл та АПК у народному господарстві» (в редакції Закону від 15 травня 1992 р.) державні інвестиції у розвиток соціальної сфери с. сільській місцевості та сільському господарстві здійснюється. Будівництво в сільській місцевості освіти, медичного обслуговування, водопостачання, газопостачання, електропостачання тощо, здійснюється за рахунок державного та місцевих бюджетів [12].

Економічний метод - пільгові кредити. Кошти Державного фонду України підтримки сільського господарства спрямовуються на підтримку фермерських господарств та створення стабільних умов для отримання банківського кредиту.

Законом України від 17 грудня 1988 р. «Про фіксований сільськогосподарський податок» [13] визначено механізм сплати фіксованого сільськогосподарського податку, який сплачується сільськогосподарськими товаровиробниками готівкою або у вигляді поставок сільськогосподарської продукції. Цей податок розраховується за одиницю земельної площі.

У сучасних умовах економічні методи є найефективнішим засобом впливу на об'єкти державного регулювання, оскільки їх використання дозволяє створити економічні умови, які спонукають аграріїв діяти в потрібному суспільству напрямку, вирішувати певні проблеми відповідно до національних та особистих інтересів. Вони дозволяють зберегти вільний вибір поведінки.

Таким чином, під методами державного регулювання сільського господарства слід розуміти методи, прийоми, які використовуються в процесі нормативної діяльності органів законодавчої та виконавчої влади для вирішення завдань у сфері сільськогосподарського виробництва з метою досягнення певних результатів.

1.3. Державно-правове регулювання використання сільськогосподарських угідь

При складанні проєкту були використані дані Публічної кадастрової карти України, а саме інформація про кадастровий поділ, координати поворотних точок суміжних земельних ділянок, інформація з інших допоміжних шарів.

Викопіювання з Публічної кадастрової карти із нанесеними земельними ділянками, що проєктуються, додається.

Законодавчою та нормативно-правовою базою для виконання робіт [14] є:

- Земельний кодекс України;
- Закон України «Про землеустрій»;
- Закон України «Про Державний земельний кадастр»;
- Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затверджена наказом Державного комітету України за рахунок земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 за № 491/17686 [15];
- Інструкція з топографічного знімання у масштабі 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98), затверджена наказом Головного

управління геодезії, картографії та кадастру про Кабінети Міністрів України від 09.04.1998 № 56 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 23.06.1998 р. За № 493/2833 [16];

- Класифікація видів цільового призначення земель, Постанова Кабінету Міністрів України Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України" від 28.07.2021р. №821 [17];

- Порядок використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 № 509 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19.12.2016 р. за № 1646/29776 [18].

Державні стандарти, норми і правила у сфері землеустрою встановлюють комплекс якісних та кількісних показників, параметрів, що регламентують розробку і реалізацію документації із землеустрою з урахуванням екологічних, економічних, соціальних, природно-кліматичних та інших умов.

Проект відповідає статті 50 Закону України «Про землеустрій» та іншим нормативно-правовим актам [14].

Документи Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель не використовувалися.

Використані розробником відомості Державного земельного кадастру, а також Державного реєстру земель у разі внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки, сформовані до 2013 року.

Державно-правове регулювання сільського господарства — це комплекс економіко-правових заходів для цілеспрямованого впливу держави на аграрні відносини. Суть державного регулювання полягає у прийнятті

нормативно-правових актів, створенні, організації діяльності та визначенні компетенції системи державних органів у сфері сільського господарства.

Земельний кодекс України (Кодекс) у ст. 18, 19 встановлює поділ усіх земель України на категорії залежно від їх основного призначення [17].

При цьому землі в межах категорій також можуть використовуватися за різними видами цільового призначення, які характеризуються власним правовим режимом, видом господарської діяльності тощо.

Правовий режим земель вважається встановленими законодавством нормами, порядком та умовами цільового використання земель усіх категорій, забезпечення і захист прав власників землі та землекористувачів, державне землеустрій, контроль за раціональним використанням земель та дотриманням земель, державний земельний кадастр, землеустрій, моніторинг земель та застосування юридичної відповідальності за порушення земельного законодавства [18].

Земля сільськогосподарського призначення відповідно до ч. 3 ст. 22 Кодексу [19] передаються у власність і надаються у користування громадянам з урахуванням видів використання - для ведення особистого селянського господарства, садівництва, сінокосіння та випасу худоби, товарного сільськогосподарського виробництва, ведення фермерського господарства, а також сільськогосподарським підприємствам для товарне сільськогосподарське виробництво.

Таким чином, законодавець пов'язує правовий режим землі виключно з видами використання та формами господарської діяльності.

Сільськогосподарські операції іноді включають діяльність, що регулюється законами, призначеними для захисту водних ресурсів, рослин і тварин, які знаходяться під загрозою зникнення, або водно-болотних угідь.

Термін «політика землекористування» відноситься до набору правил і положень, які безпосередньо впливають на використання сільськогосподарських земель, незалежно від того, чи впроваджуються вони національними чи субнаціональними урядами. Політика землекористування передбачає альтернативний механізм впливу на використання земель сільськогосподарського призначення. Як правило, політика землекористування не вважається ключовим фактором у сільському господарстві [19]. Це частково відображає переважне припущення про те, що запаси сільськогосподарських земель переважно фіксовані і що, хоча політика землекористування може мати певний вплив на запаси сільськогосподарських земель на місцевому чи регіональному рівні, вона має обмежений вплив на сільськогосподарський сектор. За своєю природою політика землекористування має чітко просторовий характер. Хоча політика може бути розроблена для вирішення широких проблем землекористування, вона впливає на окремі земельні ділянки.

Статтями 31, 33-37 Кодексу встановлено правовий режим видів використання земель сільськогосподарського призначення. Так, правовий режим земель для садівництва визначено ст. 36 Кодексу, частиною першою якої передбачено, що громадяни або їх об'єднання державні або комунальні землі можуть передаватися в оренду для ведення садівництва [20].

Укладення договору оренди землі із земель державної або комунальної власності здійснюється відповідно до ст. 16 Закону України «Про оренду землі» [12] на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або місцевого самоврядування - орендодавця, прийнятого в порядку, встановленому Кодексом. Причому до розмежування земель державної та комунальної власності власниками земельних ділянок у межах населених пунктів були відповідні сільські, селищні, міські ради, а за межами населених пунктів – відповідні органи виконавчої влади в межах своїх повноважень.

Зміст та особливості правового режиму цих земель визначають мету їх використання.

Тобто громадяни отримують їх для задоволення особистих потреб у виробництві продуктів харчування. Для досягнення цих цілей громадяни можуть об'єднуватися в садівничі некомерційні об'єднання, організовані у формі товариства, споживчої кооперації тощо [21].

Передача земельних ділянок в оренду громадянам, юридичним особам здійснюється відповідно до ст. 124 Кодексу про результати земельних торгів, крім випадків, встановлених ч. 2, 3 ст. 134 цього Кодексу [17].

Законодавець відносить, зокрема, передачу громадянам земель для садівництва до переліку земельних ділянок або прав на них, що не підлягають продажу на конкурсних засадах.

Варто зазначити, що останнім часом спостерігаються випадки придбання неконкурентоспроможних та дешевих великих земельних ділянок для садівництва особами, які переважно не мають наміру займатися садівництвом. Далі, незважаючи на те, що такі земельні ділянки призначені для садівництва, вони використовуються суб'єктами господарювання для вирощування сільськогосподарської продукції з метою реалізації та отримання значного прибутку, тобто виключно для товарного сільськогосподарського виробництва [22].

Державна регуляторна діяльність у сфері сільського господарства ґрунтується на певних принципах, яким має відповідати чинна система аграрного законодавства у взаємовідносинах органів державної влади із суб'єктами сільськогосподарської діяльності. Серед них:

- Принцип законності, який є загальним принципом. На ньому ґрунтується вся правова система України, вона притаманна й аграрному праву. Цей принцип означає, що держава спрямовує свої зусилля на чітке та

безумовне дотримання законності в господарській діяльності сільськогосподарськими товаровиробниками, а також державними органами, які здійснюють регуляторну діяльність у сільському господарстві [23]. Так, згідно з ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

- Принцип створення рівних правових та економічних умов для розвитку сільськогосподарських товаровиробників усіх форм власності та організаційно-правових форм. Відповідно до законодавства України (ч. 4 ст. 13 Конституції України) [23] держава забезпечує захист усіх суб'єктів права власності та господарювання, соціальної спрямованості економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

- Принцип свободи підприємницької діяльності. Цей принцип полягає в тому, що всі суб'єкти сільськогосподарського виробництва мають право здійснювати будь-яку діяльність, не заборонену законодавством, з метою отримання прибутку. Однак свобода підприємницької діяльності має певні законодавчі межі і передбачає не лише встановлення прав, а й виконання обов'язків (своєчасна сплата податків, виробництво якісної сільськогосподарської продукції, дбайливе ставлення до природних ресурсів, у тому числі землі тощо), оскільки а також визначення статусу органів державної влади у сфері регулювання сільськогосподарської діяльності [24].

- Принцип поєднання галузевого та територіального розвитку. Різноманітність кліматичних умов визначає виробництво тих чи інших сільськогосподарських культур у різних регіонах, а тому виникає необхідність їх переміщення в регіони, де вони не вирощуються. Це забезпечує встановлення балансу вирощування та споживання, а також постачання у відповідні регіони.

- Принцип невтручання держави в безпосередню виробничо-господарську діяльність сільськогосподарського виробництва. Законодавством України визначено, що втручання державних органів та їх посадових осіб у господарську діяльність сільськогосподарських підприємств не допускається. Збитки, завдані таким незаконним втручанням, підлягають відшкодуванню за рахунок винних осіб. Однак ці положення не обмежують права державних органів щодо контролю за господарською діяльністю сільськогосподарських товаровиробників.

- Принцип аграрного протекціонізму. Через велике значення та незамінність сільськогосподарської продукції для життя людини та суспільства, а також об'єктивну специфіку сільськогосподарського виробництва (залежність від кліматичних умов, сезонності тощо) та складне становище сільськогосподарських товаровиробників сьогодні виникає потреба у державному підтримка аграрного сектору України. Цей принцип законодавчо закріплено, зокрема в Законі України від 04.12.2020 «Про державну підтримку сільського господарства в Україні» [24].

Суб'єктами державного управління агропромисловим комплексом є органи державного управління, які здійснюють державно-правове регулювання сільського господарства, забезпечують додержання аграрного законодавства, управління підвідомчими структурами, а також органи сільськогосподарської інспекції та контролю за сільськогосподарським товаровиробником [25].

Об'єктами державно-правового регулювання є матеріальні засоби і форми сільськогосподарського виробництва. Основними з них є землі сільськогосподарського призначення, є основним засобом сільськогосподарського виробництва та просторово-експлуатаційною основою; всі галузі та підгалузі сільськогосподарського виробництва (рослинництво, тваринництво, садівництво, садівництво); відносини

ветеринарної служби сільськогосподарських товаровиробників та громадян-власників великої рогатої худоби та птиці.

Метою організаційної діяльності державних органів у сільському господарстві є забезпечення чіткої, максимально ефективної діяльності цієї галузі та інших суміжних галузей агропромислового комплексу. Велике значення для функціонування сільського господарства мають зміст і сутність організаційних дій усіх систем органів законодавчої та виконавчої влади [26]. Організаційними формами державного регулювання сільського господарства є - уточнення змісту нормативно-правових актів; проведення офіційних зустрічей; складання інструктивних листів, узагальнень тощо.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ВИХІДНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Характеристика природно-ресурсного потенціалу

За особливістю природних умов територія локалізації відноситься до степової зони. Клімат помірно-континентальний з жарким посушливим літом і малосніжною зимою. Пересічна температура липня – +22,2°C, січня – -4,5°C. Кількість опадів в рік змінюється від 330 мм на півдні до 450 мм на півночі області. Висота снігового покриву 9-11 см. Кліматичні та природні умови сприятливі для інтенсивного розвитку вітроенергетики.

Географічні координати території: 46°51'36" пн. ш., 32°11'47" сх. д.

Абсолютні позначки земної поверхні - 200-250 м над рівнем моря. На південь абсолютні висоти знижуються до 160-60 м на відрогах Волино-Подільської височини, де спостерігається сильний змив ґрунтів. Інтенсивність промивання зменшується в південно-східному напрямку.

Середньорічна температура повітря від +3 до +9°C. Середня температура січня від -3 до -4, червня - від +22 до + 23°C. Кліматичні умови лівобережної частини району порівняно з правобережною відрізняються підвищенням континентальності, що проявляється у більш контрастних змінах кліматичних елементів. Найхарактернішою ознакою степового клімату є переважно нестача вологи, що відбивається на гідрологічних процесах, хімічному складі поверхневих і підземних вод, вивітрюванні, ґрунтоутворенні та формуванні рослинності.

Дані про значення річних і місячних сум радіаційного балансу і сумарної сонячної радіації показують значну різницю між теплою і холодною половинами. У холодний період року (листопад – березень) основну роль у

розподілі радіаційного балансу та сумарної сонячної радіації відіграють астрономічні фактори (висота Сонця та тривалість дня) та альbedo підстилаючої поверхні. Хмарність істотного впливу не робить, оскільки в холодний період року її режим формується переважно під впливом загальної циркуляції атмосфери. Через нестійкість снігового покриву суттєво змінюється альbedo підстилаючої поверхні. Максимальна кількість нижньої хмарності припадає на грудень-січень, а мінімум – на липень.

За багаторічними даними середня відносна вологість повітря становить 74%, у травні-серпні вона знижується до 15-30%. Там, де переважають вітри в холодний період північно-східні, у теплий - північно-західні. В окремі роки швидкість вітру навесні набирає більше 15 м/с. Часто вітри переходять у пилові бурі.

Літо є спекотним, середня температура липня становить 22 °С, нерідко температура доходить і до +40 °С в тіні. Середня кількість днів з опадами 63 дн/рік. Максимальне випадання опадів до 450-500 мм/рік припадає на червень. Випаровуваність досягає 1000 мм/рік, тому клімат міста дуже посушливий. Із трьох літніх місяців найтеплішим є липень. За початок весни приймається стійкий перехід середньодобової температури за 0°С.

У холодний період року значну роль відіграють процеси кровообігу, внаслідок чого відбувається часта зміна повітряних мас, що зумовлює нестабільність температур у холодну пору року. Південна частина Миколаївської області піддається дії теплих повітряних мас, що надходять із Середземного моря, а також частого припливу повітря з Атлантичного океану. Так, зимова пора року характеризується похмурою погодою, туманом і відлигою, при якій добова температура підвищується до 5°С і вище.

Основна кількість опадів (70-85%) випадає на літні місяці (квітень-вересень). Максимум опадів випадає в червні, мінімум - в лютому і березні. В описаному регіоні зі зменшенням кількості опадів клімат поступово стає

посушливим. Дощі розділені тривалими дощовими періодами. Ознаки посухи виявляються в середньому з 10-го дня після припинення опадів: спостерігається підвищення температури і зниження відносної вологості повітря. При цьому невеликі опади, що випадають через 9 бездощових днів, не переривають задуху, оскільки не проникають у ґрунт на значну глибину і швидко випаровуються. Мінімальна кількість опадів, яка перериває тривалий період дощів, становить 5 мм за умови, що вони випадають протягом 1-5 днів. У теплу пору року в середньому буває 4-5 періодів дощів тривалістю 10 і більше днів і 1-2 періоди тривалістю понад 20 днів. Дощові періоди тривалістю понад 30 днів повторюються 12-17 разів на декаду.

Протягом року панують північно-східні вітри. Середньорічна швидкість вітру коливається від 3,6 до 4,9 м×с⁻¹. У теплу половину року часті суховії, які іноді супроводжуються температурою повітря вище 25°C. Сухими вітрами зазвичай є сухий і спекотний вітер, що викликає порушення водного балансу рослин. Показником сухого вітру вважається поєднання ряду несприятливих метеорологічних показників: відносна вологість повітря 30%, температура 25 °С, швидкість вітру більше 5 м×с⁻¹.

Тривалість суховіїв протягом вегетаційного періоду 10-15 днів. Тривалі періоди з посушливими вітрами викликають посилене випаровування вологи з поверхні ґрунту та водойм, що призводить до зниження рівня ґрунтових вод і обміління річок. Максимальна температура в суху погоду досягала 30-33°C, відносна вологість повітря - 16-20%, швидкість вітру - від 6 до 10 м×с⁻¹ (літо 1966 р.).

Навесні та восени іноді спостерігаються «холодні» суховії, коли температура повітря нижче 10 °С, низька відносна вологість і висока швидкість вітру. Через таке поєднання метеорологічних факторів часто виникають пилові бурі, особливо ранньою весною.

Вологість і її територіальний розподіл залежать від температури і особливостей циркуляції. Найнижча абсолютна вологість спостерігається в січні-лютому (4,2-4,5 мб), а найвища - у червні-серпні (15,0-15,2 мб), середньорічна абсолютна вологість повітря становить 8,9-9,1 мб.

Взимку частіше спостерігаються сильні штормові вітри (15-20 м×с-1) переважно північного напрямку. У теплий період переважає вітер північно-західного напрямку, у холодний період вітер південно-східного напрямку має більшу повторюваність.

Відносна вологість повітря в зимові місяці становить 86-88%, з максимумом в січні, мінімальна відносна вологість спостерігається в липні - близько 6%.

2.2. Основні відомості про об'єкт дослідження та умови господарювання

Земельна ділянка має такі характеристики:

- місцезнаходження - за межами населеного пункту ;
- категорія земель за основним цільовим призначенням - сільськогосподарське призначення;
- цільове призначення за проектом - для ведення особистого сільського господарства, шифр згідно класифікації видгв цільового призначення земель - розділ 01 підрозділ 01.03;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь - рілля (001.01).

Межі та площа земельної ділянки визначені на місцевості та погоджені замовником. Погодження меж земельної ділянки з суміжними власниками та землекористувачами відбудеться на етапі встановлення межових знаків в натурі (на місцевості) відповідно до п.3.12 та п.3.14 Інструкції про

встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, після отримання замовником правовстановлюючого документа на земельну ділянку [21].

Пояснювальна записка містить в собі підставу проведення землеустрою, основні відомості про об'єкт землеустрою, використані норми і правила у сфері землеустрою, інформацію про виконання передбачених законом вимог щодо погодження документації із землеустрою (Додаток С).

Згідно матеріалів геодезичних вишукувань та землевпорядного проектування загальна площа земельних ділянок склала 1.6018 га.

Відповідно отримано викопіювання із кадастрової карти (плану) (рис.2.1)

ВИКОПІЮВАННЯ
з публічної кадастрової карти
Шевченківської сільської територіальної громади Миколаївського району
Миколаївської області

- - межа земельної ділянки
- - межа кадастрової зони

Рис. 2.1. Викопіювання з кадастрової карти

Згідно статті 121 Земельного кодексу України, норми Норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам цільове - не більше 2.0000 га.

На земельній ділянці відсутні охоронні зони пам'яток культурної спадщини та об'єкти природно-заповідного фонду. До земель, зарезервованих до заповідників не відноситься, знаходиться поза межами прибережних захисних смуг водних об'єктів.

В межах земельної ділянки наявні обмеження (обтяження) у її використанні та земельні сервітути не зареєстровані.

Втрати та збитки сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва на земельну ділянку не нараховуються.

Запроектована до відведення земельна ділянка розташована за адресою: Миколаївська область, Вітовський район, Шевченківська сільська рада. Ділянка сформована за результатами польових вимірів. Під'їзд здійснюється за рахунок існуючої шляхової мережі.

При проектуванні земельної ділянки було враховано особливості рельєфу та фактичного стану земельного масиву і питання функціонального використання земель з ціллю недопущення розвитку водної та повітряної ерозії ґрунтів.

Проектом землеустрою земельну ділянку відведено до земель сільськогосподарського призначення. Цільове призначення земельної ділянки відповідно до класифікатора видів цільового призначення земель – А.01.03 – Для ведення особистого селянського господарства.

Також встановлено певні обмеження щодо використання земельної ділянки (Додаток D).

Код угідь з KBЗУ – 001.00 – Група включає сільськогосподарські угіддя, що систематично обробляються і використовуються під посіви

сільськогосподарських культур, включаючи посіви багаторічних трав, а також чисті пари та парники, оранжереї і теплиці. До ділянок ріллі не відносять сіножаті і пасовища, які розорані з метою їх докорінного поліпшення і використовуються зазвичай під трав'яними кормовими культурами для сінокосіння і випасання худоби, а також міжряддя садів, які використовуються під посіви [22].

РОЗДІЛ 3

МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТУ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ОСОБИСТОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

3.1. Проектне рішення щодо провадження процесу землевпорядної діяльності

Метою проведення робіт є відведення земельної ділянки з уточненням та упорядкуванням її меж, а також збір необхідної земельно-кадастрової інформації для державної реєстрації земельної ділянки, та права власності на неї.

Даним проектом, відповідно до ст. 22, 36, 79-1, 116, 122, 123, 134 Земельного Кодексу України, Закону «Про землеустрій» передбачено відвести земельні ділянки у власність, загальною площею 1.6018 га [13].

Відповідно до класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗД) земельна ділянка після відведення буде відноситись до земель сільськогосподарського призначення для ведення особистого селянського господарства (розділ 01 підрозділ 01.03). Земельна ділянка відводиться за рахунок земель сільськогосподарського призначення, комунальної власності, угіддя — ріллі (001.01) [12].

Таблиця 3.1

ЕКСПЛІКАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНИХ УГІДЬ

(згідно з Класифікацією видів земельних угідь (КВЗУ) згідно
Постанови КМ України від 17.10.2012 №1051) [20]

Землекористувач	Код цільового призначення згідно	Загальна	Рілля

земельної ділянки	КВЦПЗД за проектом	площа, га	001.01
Гр. Гарбуз Людмила Іванівна	Розділ 01 Підрозділ 01.03	1.6018	1.6018
В т. ч. в зоні дії обмежень:		-	-

Гр. Гарбуз Людмила Іванівна зобов'язаний (на):

- використовувати земельну ділянку з дотриманням вимог ст. 91 Земельного кодексу України;
- до використання земельної ділянки приступити після державної реєстрації права на земельну ділянку.

Порядок виконання робіт, склад технічної документації відповідають вимогам чинних законодавчих та нормативних актів України та технічному завданню на виконання робіт.

Підставою для розроблення проекту землеустрою є:

- заява замовника (Додаток А);
- договір на розроблення проекту землеустрою;
- рішення Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області ІХ позачергової сесії VIII скликання № 160 від 26.08.2021 року (Додаток В).

При розробці проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки вивчено та проаналізовано науково-технічну та проектну документацію із землеустрою, державного земельного кадастру, а також правові підстави відведення земельної ділянки.

Даним проектом відповідно до Земельного кодексу України [12], Закону України «Про землеустрій» від 22.05.03 №858-IV [14], Закону України «Про державний земельний кадастр» від 07.07.2011 року №3613-IV [15], Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 року №1952-IV [24], «Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» затверджена наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 №376 [25] передбачено відвести громадянину України земельну ділянку (А.01.03) для ведення особистого селянського господарства загальною площею за адресою: Миколаївська область, Вітовський район, Шевченківська сільська рада.

Документом, що обґрунтовує розмір та призначення земельної ділянки є:

- рішення Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області ІХ позачергової сесії VIII скликання № 160 від 26.08.2021 року;

Запроектована до відведення земельна ділянка розташована за адресою: Миколаївська область, Вітовський район, Шевченківська сільська рада, відведена за рахунок земель, які згідно державної статистичної звітності з кількісного обліку земель, за станом на 01.01.2021 року, обліковуються як землі запасу сільськогосподарського призначення, за угіддями – рілля. Ділянка сформована за результатами польових вимірів. Під'їзд здійснюється за рахунок існуючої шляхової мережі.

3.2. Комплекс топографо-геодезичних робіт

Перед початком робіт проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо земельної ділянки. Виконано

рекогностування території та визначено територію на якій будуть проводитись топографо-геодезичні роботи.

В якості координатної основи при виконанні робіт із землеустрою було використано послуги мережі постійно діючих референцних GNSS-станцій компанії System Solutions. Положення базових станцій визначені в системі координат МСК-48.

Роботи по визначенню координат точок земельної ділянки виконувались з використанням GPS-приймача (сертифікат калібрування УАО1№1813 від 22.03.2021 р.).

Спостереження виконувались в режимі реального часу з використанням референцних GNSS-станцій мережі System.net.

В результаті спостережень максимальне значення СКП не перевищувало 0.05, що задовольняє вимогам точності виконуваних робіт.

Доступ до серверу мережі здійснювався через мобільний інтернет-зв'язок по стандарту С8М/СР8К.8. Оператор послуг мобільного зв'язку: ПрАТ «Київстар» (назва оператора). Інтернет-адреса серверу мережі: gnss.org.ua порт: 20059. Поправки від мережі передаються у стандартизованому форматі RTCM v3.x (формат повідомлення, версія).

Для формування коригувальних поправок застосована технологія мережевого RTK Master Auxiliary Corrections (MAX), що має відкритий алгоритм і прийнята комітетом RTCM 104 як стандарт для GNSS-мереж. Технологія передбачає формування поправок в режимі реального часу одночасно від кількох базових станцій, одна з яких - головна (Master), а інша - допоміжні (Auxiliary). Головна та допоміжні станції визначаються автоматично, в залежності від положення приймача. Розрахунок RTK-поправок виконується програмним комплексом Leica GNSS Spider v4.3, встановленому на сервері мережі.

Перехід до місцевої системи координат (МСК-48), яка зв'язана з системою координат УСК-2000 здійснено за допомогою модуля перерахунку координат програмного забезпечення Геодезична інформаційна система 6 Gisbprof.

Обробку матеріалів польових вимірювань виконано за допомогою програмного забезпечення «Digitals» на персональному комп'ютері. Таким чином, створена цифрова модель (dmf-файл) та виготовлено електронний документ (обмінний файл формату “XML”) для державної реєстрації земельної ділянки відповідно до вимог Закону України «Про державний земельний кадастр» [26].

Після виконання польових робіт та обробки даних складено планово-картографічні матеріали щодо відведення земельної ділянки.

Згідно вимог п.3 рішення колегії Держгеокадастру від 19.10.18 № 1/5 «Про стан ведення державного земельного кадастру та державного реєстру прав на землю та нерухоме майно»[17], листа Держгеокадастру від 13.11.17 №14-23-7/5942 [19] та листа головного управління земельних ресурсів у Миколаївській області від 18.12.07 №1896-400-114 земельно-кадастрові роботи були виконані в Державній системі координат МСК-48 згідно Наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 №509 «Про затвердження Порядку використання Державної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт з землеустрою»

Під час виконання робіт було складено план кадастрової зйомки (рис. 3.3)

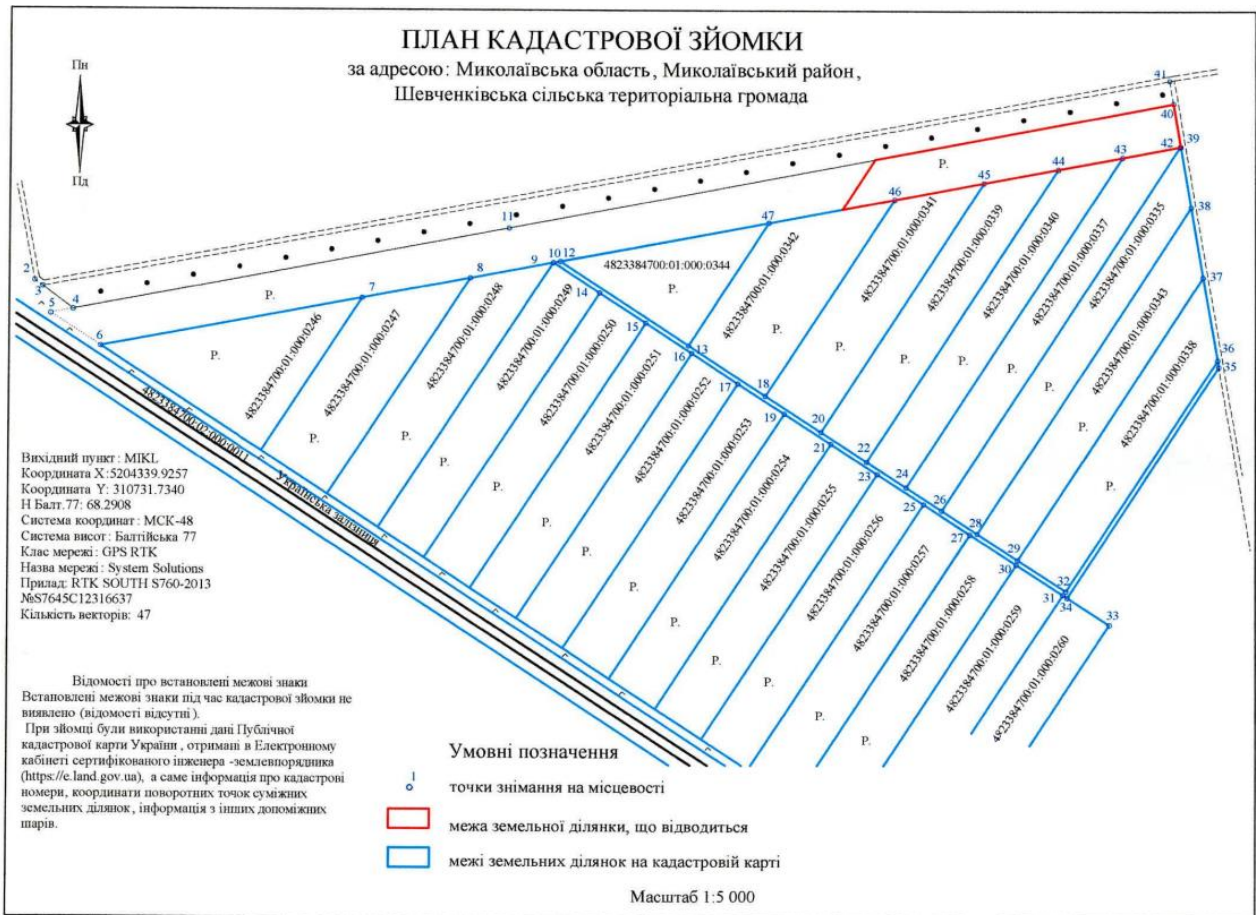

Рис. 3.3. План кадастрової зйомки (Масштаб 1: 5000)

За матеріалами кадастрової зйомки обчислено площу і периметр земельної ділянки, складено кадастровий план земельної ділянки в масштабі 1:5000 з відображенням суміжних землекористувачів / землевласників, каталогу координат точок поворотів меж земельної ділянки, експлікації земельних угідь.

3.3. Просторове планування земельної ділянки

Комплексні плани просторової забудови, які зараз будуть розроблятися, вони мають стати інструментом для реального заповнення всіх кадастрів, до речі, не тільки земельного – містобудівного кадастру та кадастру інших природних ресурсів тощо.

Інформація про об'єкти, які знаходяться в територіальні громади, землі, ліси, води, обмеження землекористування, територіально-планувальна структура, вся ця інформація повинна бути згенерована в електронному вигляді. Розробники комплексних планів, по суті, повинні витратити багато часу та сил на збирання старих планувальних та географічних матеріалів, різноманітних архівів, які зараз у пилу Держгеокадастру, екологів, охоронців культурної спадщини, які лежать в організаціях, що обслуговують комунальні підприємства. Усю цю інформацію потрібно буде зібрати сьогодні, перевести в електронний вигляд, оприлюднити, доступну для всіх, і через це громада має отримати новий поштовх до розвитку [27].

Тому комплексні плани просторового розвитку громади будуть дуже-дуже потужним інструментом, який при правильному використанні, при відповідальному ставленні громади, при розумінні всіх інструментів, які ми отримуємо сьогодні, буде моделювати економічний розвиток.

Нами був складений план відведення земельної ділянки (поділу земельної ділянки), на якому зазначені координати поворотних точок меж земельної ділянки (рис. 3.5), порядковий номер земельної ділянки, загальна площа земельної ділянки, лінійні проміри меж земельної ділянки, межі земельної ділянки, що відводиться, шифри та площі агро виробничих груп ґрунтів, крутизна схилу, номенклатурний список агро виробничих груп ґрунтів (табл. 3.2). Також експлікація земельних угідь (рис. 3.4).

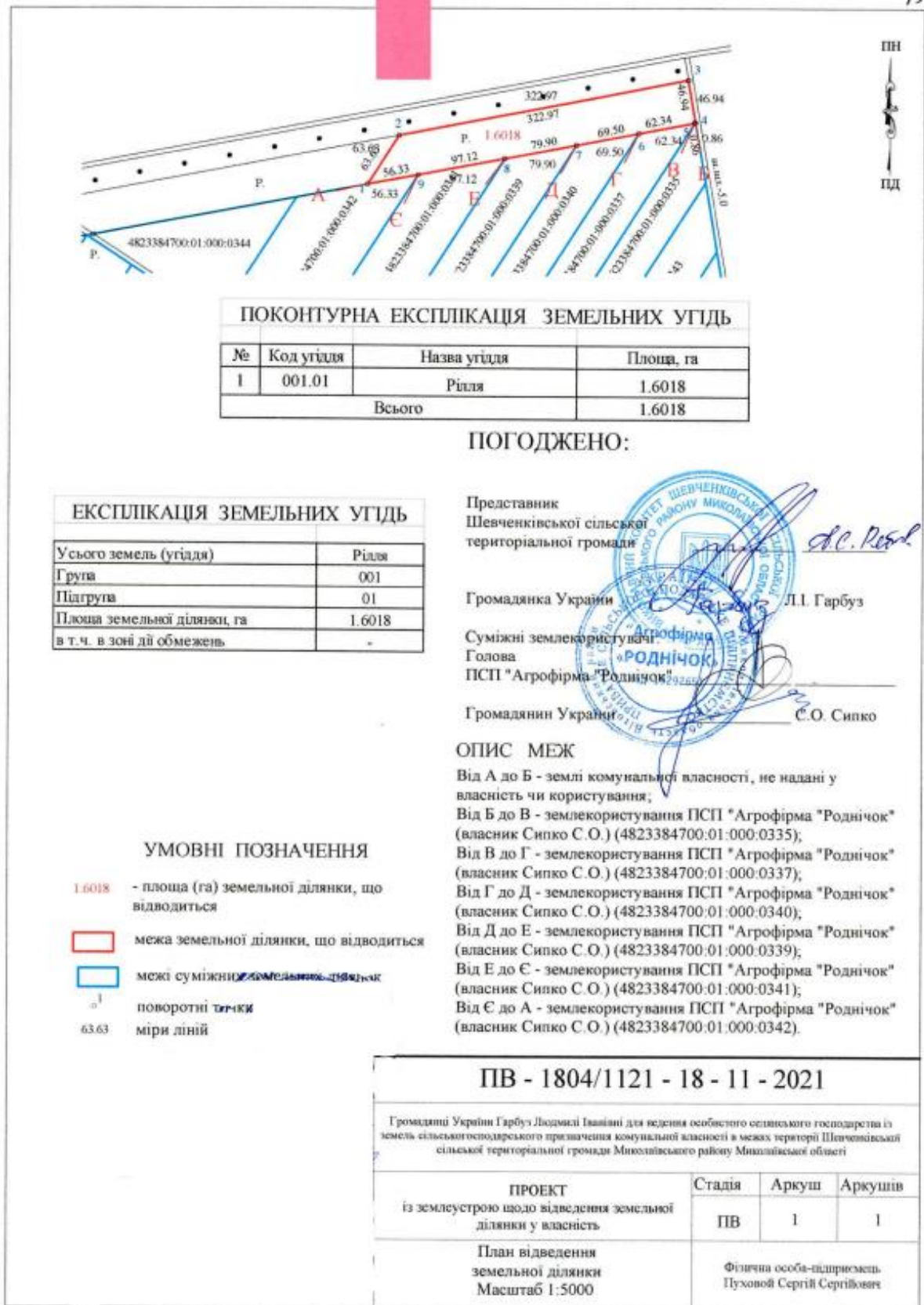

Рис. 3.4. Експлікація земельних угідь

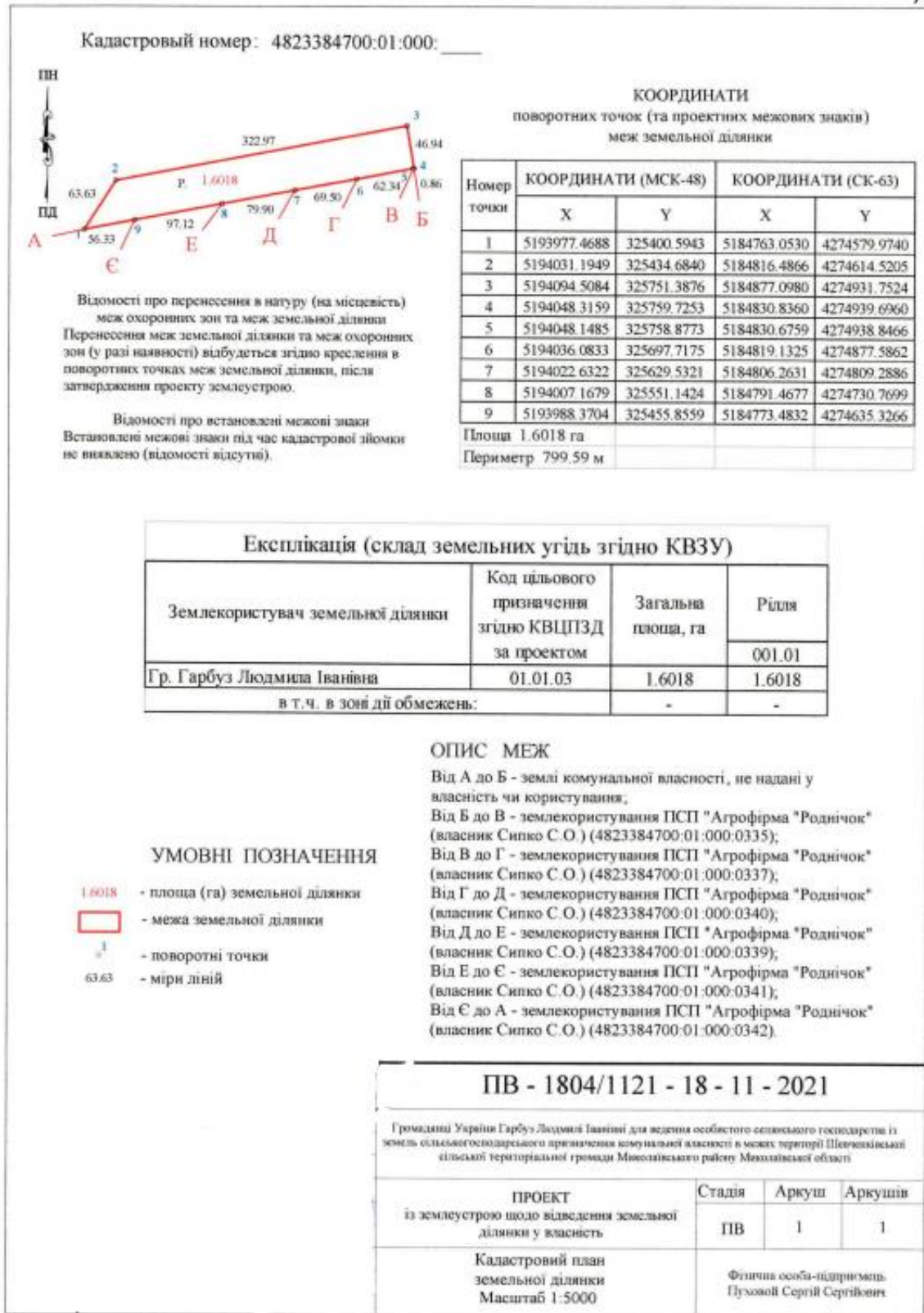

Рис. 3.5. Координати поворотних точок меж земельної ділянки та опис меж

Номенклатурний список агровиробничих ґрунтів

Шифри агровиробничих груп ґрунтів	Назва агровиробничих груп ґрунтів
104	Темно-каштанові залишково- слабо- і середньо солонцюваті ґрунти

Відомість оброблення векторів також додається (Додаток Е).

При цьому до плану також додається схема GNSS - спостережень (рис. 3.6) та відомість обчислення координат вимірних точок GPS та оцінки їх точності.

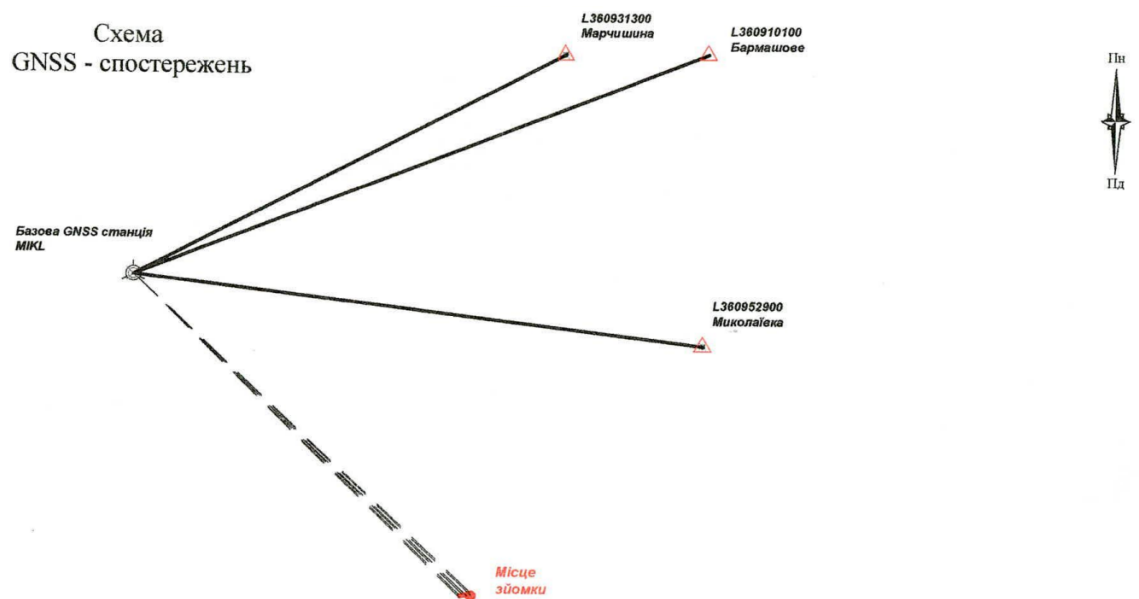

Рис. 3.6. Схема GNSS - спостережень

3.4. Процедура перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість)

Встановлення меж земельної ділянки є ефективним способом вирішення земельних сварок між власниками землі або землекористувачами сусідніх ділянок.

Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) - це фактичне розташування точок повороту меж земельної ділянки та закріплення їх межовими знаками на місцевості за допомогою геодезичних приладів.

Розроблення технічної документації із землеустрою і послуги щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) надають землевпорядні компанії, що мають відповідну ліцензію на виконання землевпорядних робіт.

Відповідно до статті 55 Закону України «Про землеустрій» встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) проводиться відповідно до топографо-геодизичних та картографічних матеріалів за допомогою спеціальних пристроїв на основі технічної документації із землеустрою, якою визначається місцезнаходження поворотних точок меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). Межі земельної ділянки в натурі (на місцевості) закріплюються межовими знаками встановленого зразка[28].

Згідно з наказом Державного комітету України із земельних ресурсів "Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками" від 18.05.2010 р. № 376 перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість), вибір замовником виду межових знаків (п.3.1) встановлення межових знаків із прив'язкою їх місцезнаходження до пунктів Державної

геодезичної мережі (п.3.9) та передача їх актом приймання-передачі на зберігання відбудеться після затвердження проекту землеустрою (п.2.1.)[14].

Механізм встановлення меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками виконано у відповідності до Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 року № 391/17686 [30].

Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) здійснюється на підставі розробленої та затвердженої:

- технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земель;
- проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

Підписання акту приймання-передачі межових знаків на зберігання відбудеться після виконання робіт та встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками [20].

Визначені поворотні точки фіксуються межовими знаками не менше ніж через 200 метрів. Відстань між межовими знаками не може бути менше 1 метра. За бажанням власника межові знаки не можуть встановлюватися в місцях, де межі земельної ділянки збігаються з природними та штучними лінійними спорудами та межами (стручки, канали, річки, дороги, лісосмуги, дорожні споруди, огорожі, фасади будівель, паркани) [21] .

Межі земельної ділянки в натурі (на місцевості) закріплюються межовими знаками встановленого зразка третього типу. Зацікавлені сторони

підписали акт приймання-передачі межових знаків на зберігання. Заперечень з боку представників не виявлено. Відведення землі не вплине на використання прилеглої землі.

Встановлення межових знаків на земельній ділянці здійснюється інженером-геодезистом за участю власника ділянки та власників сусідніх земельних ділянок.

За результатами закріплення земельної ділянки межовими знаками видається акт приймання-передачі межових знаків на зберігання, акт зняття меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), оригінали копій власнику. Кожен межовий знак має номер, який не повторюється по всій Україні і складається з десяти знаків.

РОЗДІЛ IV

ОХОРОНА ПРАЦІ В ГАЛУЗІ

Процес виконання посадових обов'язків є важливою складовою робочого процесу. Таким чином, робоче місце має бути оснащеним всіма необхідними матеріалами для більш ефективного виконання робочих задач.

Перевірочний розрахунок природного освітлення у виробничому приміщенні ФОПа Пухового С.С. для виконання проекту землеустрою щодо зміни цільового призначення земельної ділянки.

Вихідними дані для проведення розрахунків представлені в табл. 4.1.

Таблиця 4.1

Вихідні дані для розрахунку природного освітлення у виробничому приміщенні

№	Параметри	Позначення	Розмірність	Значення
1	Довжина приміщення	a	м	7,5
2	Ширина приміщення	b	м	5,5
3	Висота приміщення	H	м	4,0
4	Ширина вікна	c	м	2,5
5	Висота вікна	d	м	3,0
6	Кількість вікон	n_v	шт.	4
7	Висота верхнього краю вікна відносно умовної робочої поверхні	h	м	2,6
8	Відстань розрахункової точки (робочої поверхні) до зовнішньої стіни	l	м	3,4
9	Висота карнізу протилежної будівлі відносно підвіконня	H'	м	10,0
10	Відстань до затіняючої	D	м	25,0

	будівлі			
11	Орієнтація світлових отворів	ОСО	-	ПДЗ
12	Точність зорових робіт	Т	-	Малої точності (V розряд зорової роботи)
13	Вид світлопропускаючого матеріалу	-	-	Потрійні склопакети металопластикових вікон
14	Вид віконної рами	-	-	Рама металопластикового вікна
15	Сонцезахисні пристрої	-	-	Внутрішні вертикальні регульовані жалюзі
16	Стан стелі	-	-	Гладка поверхня; колір – білий напівматовий
17	Стан стін	-	-	Гладка поверхня світло-жовтого кольору
18	Стан поверхні підлоги	-	-	Лінолеум світло-коричневого кольору
19	Кількість робочих місць	<i>пл</i>	шт.	6

Розрахунки стосовно природного освітлення у виробничому приміщенні ФОПа Пухового С. С. представлені нижче.

1. Нормований коефіцієнт природного освітлення для відповідної (заданої) категорії зорової роботи e_n , %. Зорові роботи малої точності (V розряд); при цьому

$$l_{\min} = 1...5 \text{ мм і } e_n = 1 \%; \quad (4.1)$$

2. Коефіцієнт світлового клімату m .

$$\text{ПН} = 0.9$$

3. Нормований коефіцієнт природного освітлення для розглянутих умов праці e_N , %.

$$e_N = e_n \cdot m, \quad (4.2)$$

$$e_N = 1 \cdot 0.9 = 0.9 \%$$

4. Коефіцієнт запасу, що приймається при розрахунках природного освітлення κ_3 .

Визначається відповідно до рекомендацій в залежності від призначення приміщення, режиму чистоти в ньому, кількості чищень скла світлових прорізів протягом року n_q та кута нахилу світлопропускнуго матеріалу до горизонту α (град.).

Для приміщень з нормальними умовами праці (кабінети та робочі приміщення, лабораторії, навчальні приміщення і т. ін.) при боковому освітленні ($\alpha = 90^\circ$) і рекомендованій кількості чищень $n_q = 1$, коефіцієнт запасу складає

$$\kappa_3 = 1.2$$

5. Геометричні співвідношення, що характеризують виробниче приміщення та розташування робочого місця в ньому: $a/b, b/h, l/b$:

$$a = 7.5 ; b = 5.5 ; h = 2.6 ; l = 3.4$$

$$1) 7.5/5.5 = 1.3$$

$$2) 5.5/2.6 = 2.1$$

$$3) 3.4/5.5 = 0.6$$

6. Світлова характеристика вікна η_s .

Визначається відповідно до рекомендацій. Враховуючи, що

$$\eta_s = f(a/b, b/h) \quad (4.3)$$

в ряді випадків слід виконати двомірну лінійну інтерполяцію

$$\eta_e = (1,3*2,1) = 2,73$$

$$\eta_e = 2,73$$

7. Коефіцієнт світлопропускання матеріалу τ_1 .

Визначається відповідно до рекомендацій в залежності від виду світлопропускаючого матеріалу.

Потрійні склопакети металопластикових вікон:

$$\tau_1 = 0,81$$

8. Коефіцієнт, що враховує втрату світла у віконних рамах τ_2 .

Визначається відповідно до рекомендацій в залежності від виду рами.

Рама металопластикового вікна:

$$\tau_2 = 0,66$$

9. Коефіцієнт, що враховує втрати світла у несучих конструкціях, τ_3 .

При боковому освітленні $\tau_3 = 1$; в інших випадках відповідно до рекомендацій.

$$\tau_3 = 1$$

10. Коефіцієнт, що враховує втрату світла у сонцезахисних пристроях.

Внутрішні вертикальні регульовані жалюзі:

$$\tau_4 = 1$$

Для регулюючих жалюзі, що складаються, та штор (міжскляних, внутрішніх та зовнішніх)

11. Загальний коефіцієнт світлопропускання $\tau_{заг}$.

$$\tau_{заг} = \tau_1 \cdot \tau_2 \cdot \tau_3 \cdot \tau_4. \quad (4.4)$$

$$(0,81*0,66*1*1) =$$

$$\tau_{заг} = 0,5346$$

12. Розрахункове значення середньозваженого коефіцієнта відбивання внутрішніх поверхонь виробничого приміщення $\rho_{сер}$.

Відповідно до рекомендацій середньозважений коефіцієнт відбивання внутрішніх поверхонь виробничого приміщення $\rho_{сер}$ слід приймати 0,4; відповідно для громадських, житлових і виробничих приміщень. Для умов розрахункової роботи рекомендовано прийняти

$$\rho_{сер} = 0,4$$

Гладка поверхня; колір – білий напівматовий:

$$\rho_{стелі} = 65...40\%$$

Гладка поверхня світло-жовтого кольору:

$$\rho_{стін} = 40...25\%$$

13. Площа підлоги виробничого приміщення $S_{підл}$, м².

$$S_{підл} = a \cdot b \quad (4.5)$$

$$S_{підл} = 7,5 * 5,5 = 41,25 \text{ м}^2$$

$$S_{підл} = 41,25 \text{ м}^2$$

14. Коефіцієнт, що враховує підвищення коефіцієнта природного освітлення за рахунок світла, яке відбивається від внутрішніх поверхонь приміщення r_1 .

Згідно з даними $r_1 = f(\rho_{сер}, a/b, b/h, l/b)$. Вибір r_1 здійснюється за найближчими $\rho_{сер}$, a/b , b/h , l/b .

$$r_1 = f(\rho_{сер}, a/b, b/h, l/b) \quad (4.6)$$

$$r_1 = 0,4 * 1,3 * 2,1 * 0,6 = 0,6552$$

15. Відношення відстані проміж протилежними будівлями до висоти карнизу протилежного будинку над підвіконням H^I / D

$$D = 25$$

$$H^I = 10$$

$$H^I / D = 10/25 = 0,4$$

16. Коефіцієнт, що враховує вплив протилежної будівлі на освітленість у виробничому приміщенні $K_{\text{б\text{y}\text{d}}}$

Визначається як

$$K_{\text{б\text{y}\text{d}}} = f(D/H^l) \quad (4.7)$$

шляхом лінійної інтерполяції даних

$$K_{\text{б\text{y}\text{d}}} = 2,5$$

17. Площа вікон, що необхідна для забезпечення нормованої природної освітленості у виробничому приміщенні S_{e} , м².

$$e_N = 0,8$$

$$k_3 = 1,3$$

$$\eta_{\text{e}} = 2,15$$

$$S_{\text{ни\text{d}л}} = 26,25 \text{ м}^2$$

$$K_{\text{б\text{y}\text{d}}} = 2,5$$

$$\tau_{\text{заг}} = 0,5346$$

$$r_1 = 0,6552$$

$$S_{\text{e}} = \frac{e_N \cdot k_3 \cdot \eta_{\text{e}} \cdot S_{\text{ни\text{d}л}} \cdot K_{\text{б\text{y}\text{d}}}}{\tau_{\text{заг}} \cdot r_1 \cdot 100} \quad (4.8)$$

$S_{\text{e}} = 0,8 \cdot 1,3 \cdot 2,15 \cdot 26,25 \cdot 2,5 / 0,5346 \cdot 0,6552 \cdot 100 = 146,7375 / 35,0269 = 4,1892$.

Наприкінці розрахунку виконується порівняння необхідної площі вікон S_{e} із дійсною площею вікон, влаштованих у виробничому приміщенні, і робиться висновок відносно її відповідності санітарно-гігієнічним вимогам щодо забезпечення нормованого значення природного освітлення e_N для розглянутого приміщення.

Із вище перерахованого можна зробити такі висновки:

- Нормований коефіцієнт природного освітлення для відповідної зорові роботи малої точності (V розряд) дорівнює 1 %.
- Коефіцієнт запасу природного освітлення дорівнює 1,2.
- Площа вікон, що необхідна для забезпечення нормованої природної освітленості у виробничому приміщенні дорівнює 7,411 [28].

Тобто відповідно до вищезазначених розрахунків впливає те, що робоче місце повністю відповідає санітарно-гігієнічним вимогам щодо забезпечення нормованого значення природного освітлення для комфортної праці.

ВИСНОВКИ

Наукові засади розвитку землекористування сільськогосподарських земель орієнтовані на досягнення сталого сільськогосподарського виробництва. Основною метою розвитку АПК є формування конкурентоспроможного аграрно-промислового виробництва, що спрямований на вирішення економічних, соціальних, політичних завдань і забезпечення продовольчої безпеки країни. Стале сільське господарство вимагає стратегії системи управління, яка сприяє продовольчій безпеці в торгових режимах і політиці, а також переглядає сільськогосподарську політику для розвитку місцевих та регіональних сільськогосподарських ринків.

Під час виготовлення проекту землеустрою керувалися наступною нормативно-правовою базою: Земельним кодексом України, ЗУ «Про землеустрій» від 22.05.03 №858-IV, ЗУ «Про державний земельний кадастр» від 07.07.2011 року №3613-IV, ЗУ «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 року №1952-IV, «Інструкцією про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» від 18.05.2010 №376, на підставі яких передбачено відвести громадянину України земельну ділянку (А.01.03) для ведення особистого селянського господарства за адресою: Миколаївська область, Вітовський район, Шевченківська сільська рада.

Організаційне забезпечення проектного рішення щодо землеустрою території ґрунтується на врахуванні існуючої планувальної структури за рішенням Шевченківської сільської ради, існуючих планувальних обмежень та вимогах замовника – органу місцевого самоврядування, визначених у завданні на проектування та у ході робочих нарад під час роботи над проектом, взаємозв'язку планувальної структури проекту з рішеннями генерального плану.

Проектом землеустрою земельну ділянку відведено до земель сільськогосподарського призначення. Цільове призначення земельної ділянки відповідно до класифікатора видів цільового призначення земель – А.01.03 – Для ведення особистого селянського господарства.

Кадастрову зйомку земельної ділянки виконано за допомогою електронного тахеометра DTM-322 виробництва фірми «Trimble Nikon». Серійний номер 840078. Згідно свідоцтва про перевірку засобу вимірювальної техніки від 18.12.2018р. №8312, електронний тахеометр DTM-322 визнаний таким, що відповідає вимогам експлуатаційної документації.

За матеріалами кадастрової зйомки обчислено площу і периметр земельної ділянки, складено кадастровий план земельної ділянки в масштабі 1:5000 з відображенням суміжних землекористувачів / землевласників, координат точок поворотів меж земельної ділянки, експлікації земельних угідь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Новаковський Л.Я. Соціально-економічні проблеми сучасного землекористування/ Л.Я. Новаковський, А.М. Олещенко. К.: Урожай, 2019. 228 с.
2. Добряк Д.С. Еколого-економічні засади реформування в ринкових умовах/ Д.С. Добряк, Д.І. Бабміндра. К.: Урожай, 2018. с.333
3. Колісник Г.М. Еколого-економічна оцінка трансформації сільськогосподарського землекористування: монографія. К.: МВЦ «Медінформ», 2016. 252 с.
4. Новаковська І.О. Економіка землекористування: навч. посібн. К.: Аграрна наука, 2018. 400 с.
5. Бабміндра Д.І. Екологічні кризові явища у сільськогосподарському землекористуванні. Вісник аграрної науки. 2021. № 1. С. 49–50.
6. Онищенко О.М. Сільське господарство, село і селянство України у дзеркалі пострадянської аграрної політики. Економіка України. 2017. № 1. С. 4–14.
7. Осташко Т.О. Ринкова трансформація аграрного сектора: монографія. К.: Фенікс, 2021. 280 с.
8. Пепа Т.В. Регіональна динаміка і трансформація економічного простору України: монографія. Черкаси: Брама–Україна, 2020. 440 с.
9. Петриченко О.А. Економічні реформи, реструктуризації, трансформацій: інституціональна компліментарність. Агроінком. 2018. № 4–6. С. 73–81.
10. Регулювання ринку землі в Україні: монографія / Мартин А.Г. К.: Аграр Медія Група, 2019. 254 с.

11. Радченко Г.О. Раціональне використання земель: поняття та зміст / Г.О. Радченко // Персонал. — 2017. — № 8. — С. 89—93.
12. Горлачук В.В. Формування конкурентоспроможності землекористування в регіоні / В.В. Горлачук // Наукові праці. Економічні науки. — 2016. — Т. 133, Вип. 120. — С. 110—115.
13. Сохнич А.Я. Інновації в період економічних трансформацій / А.Я. Сохнич, І.О. Ірищева // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. — 2018. — Т. 2, Вип. 1. — С. 14—18.
14. Котикова О.І. Теоретичні засади формування інноваційної моделі сільськогосподарського землекористування / О.І. Котикова // Сталий розвиток економіки. — 2019. — № 5. — С. 9—12.
15. Мартин А.Г. Регулювання ринку земель в Україні: наукова монографія // А.Г. Мартин. — К.: Аграр Медіа Груп, 2021. — 252 с.
16. Шкуратов О.І. Інноваційні засади формування екобезпечного землекористування в сільському господарстві / О.І. Шкуратов // Інноваційна економіка. — 2017. — № 6. — С. 10—13.
17. Песчанська І.М. Теоретичні аспекти інноваційного розвитку землекористування / І.М. Песчанська // Наукові праці. Економічні науки. — 2021. — Т. 64, Вип. 51. — С. 162—165.
18. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / За ред. В.М. Гей ця. — К.: Фенікс, 2018. — 1007 с.
19. Лазарева О.В. Методологічні аспекти формування інноваційної моделі землекористування / О.В. Лазарева // Збалансоване землекористування. — 2018. — № 2. — С. 110—114.

20. Держгеокадастр, Статистичні дані.
URL:<http://land.gov.ua/info/zemelnyi-fond-ukrainy-stanom-na-1-sichnia-2016-roku>
21. Андрейцев В.І. Земельне право і законодавство суверенної України / В.І. Андрейцев. – К.: Знання, 2021. – 445 с.
22. Земельний кодекс України: Закон України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України
URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>
23. Єдиний реєстр судових рішень: Справа № 664/4106/15-4
URL:<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/56871102>
24. Про землеустрій: Закон України від 22 травня 2003 року № 858-IV // Офіційний вебсайт Верховної Ради України
URL:<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/858-15>
25. Про державний земельний кадастр: Закон України від 7 липня 2011 року №3613-VI //Офіційний веб-сайт Верховної Ради України
URL:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>
26. Про затвердження Класифікації видів цільового призначення земель: Наказ Держкомзему від 23 липня 2010 року № 548 // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України
URL:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z101110>
27. Єдиний реєстр судових рішень. Справа № 664/4106/15-4
URL:<http://reyestr.court.gov.ua/Review/50814700>
28. Третяк А.М., Другак В.М., Гунько Л.А., Гетманьчик І.П. Землевпорядне проектування: організація території сільськогосподарських підприємств методом еколого-ландшафтного землеустрою. Навчальний посібник./ А.М. Третяк, В.М. Другак, Л.А. Гунько, І.П. Гетманьчик – Стереотип. вид. – Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2017. – 236 С.

29. Попов А. Наукові підходи щодо визначення поняття консолідації земель сільськогосподарського призначення / А. Попов // Землевпорядний вісник. — 2016. — № 3. — С. 31—35.

30. Банєва І.О. Організація і управління виробництвом у землеустрої: конспект лекцій для здобувачів вищої освіти ступеня “бакалавр” спеціальності 193 “Геодезія та землеустрій” денної форми навчання. Миколаїв: МНАУ, 2019. 75 с.

ДОДАТОК А

Голові Шевченківської сільської ради
Вітовського району Миколаївській області
Пилипенку О.В.

Гарбуз Людмила Іванівна
м. Миколаїв, вул. Дзержинського, буд. 51-б, 64

Заява

Прошу Вас надати дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства площею 2,0000 га за рахунок земель сільськогосподарського призначення за межами населеного пункту, яка знаходиться на території Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області.

Відповідно до Закону України «Про захист персональних даних», № 2297-VI надаю згоду на обробку моїх особистих персональних даних у картотеках та/або за допомогою інформаційних-телекомунікаційних систем щодо дій, пов'язаних з оформлення відведення земельної ділянки.

Зобов'язуюсь при зміні моїх персональних даних надавати у найкоротші терміни відповідній особі уточнену інформацію та подавати оригінали відповідних документів для внесення моїх нових особистих даних.

До заяви додається:

1. Копія паспорту та ідентифікаційного коду
2. Вкопійовання з бажаним місцем розташування земельної ділянки

ДОДАТОК В

ФОТОКОПІЯ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВІТОВСЬКОГО РАЙОНУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІХ позачергова СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

від 26 серпня 2021 року

№ 160

с. Шевченкове

Про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства гр. України Гарбуз Л.І.

Відповідно до статей 12, 22, 33, 116, 118, 121, 122, Земельного кодексу України, Закону України «Про особисте селянське господарство», статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи заяву Гарбуз Л.І. та рекомендації та пропозиції постійної комісії сільської ради, сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Надати гр. України Гарбуз Людмилі Іванівні дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність орієнтовною площею 2,0000 га для ведення особистого селянського господарства в межах території Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області;
2. Розроблений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства надати на затвердження до Шевченківської сільської ради;
3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань містобудування, житлово-комунального господарства, транспорту, комунальної власності, будівництва, земельних відносин та охорони природи.

Сільський голова

О. В. Пилипенко

«ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ» 31.08.2021 року
Секретар Шевченківської сільської ради

Т.М.Мартинова

ДОДАТОК С

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПІСКА

1. Підстава проведення землеустрою

Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність України Гарбуз Людмили Іванівни для ведення особистого селянського господарства із земель сільськогосподарського призначення комунальної власності в межах території Шевченківської сільської територіальної громади Миколаївського району (Шевченківська сільська рада Вітовського району) Миколаївської області розроблений на підставі рішення IX позачергової сесії VIII скликання Шевченківської сільської ради Вітовського району Миколаївської області від 26 серпня 2021р. №160 та договору №1804/1121 18.11.2021р..

2. Основні відомості про об'єкт (об'єкти) землеустрою

Земельна ділянка має наступні характеристики:

- місцерозташування – за межами населеного пункту ;
- категорія земель за основним цільовим призначенням – сільськогосподарське призначення;
- цільове призначення за проектом – для ведення особистого селянського господарства, шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗД) – розділ 01 підрозділ 01.03;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ) – ріллі (001.01).

Межі та площа земельної ділянки визначені на місцевості та погоджені замовником. Погодження меж земельної ділянки з суміжними власниками та землекористувачами відбудеться на етапі встановлення межових знаків в натурі (на місцевості) відповідно до п.3.12 та п.3.14 Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, після отримання замовником правостановлюючого документа на земельну ділянку.

Згідно матеріалів геодезичних вишукувань та землевпорядного проектування загальна площа земельних ділянок склала 1.6018 га.

Згідно статті 121 Земельного кодексу України, норми Норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам цільове - не більше 2.0000 га.

На земельній ділянці відсутні охоронні зони пам'яток культурної спадщини та об'єкти природно-заповідного фонду. До земель, зарезервованих до заповідників не відноситься, знаходиться поза межами прибережних захисних смуг водних об'єктів.

В межах земельної ділянки наявні обмеження (обтяження) у її використанні та земельні сервітути не зареєстровані.

Втрати та збитки сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва на земельну ділянку не нараховуються.

3. Використані розробником нормативно-правові акти з питань здійснення землеустрою

Законодавчою та нормативно-правовою базою для виконання робіт є:

- Земельний кодекс України;
- Закон України "Про землеустрій";
- Закон України "Про Державний земельний кадастр";
- Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затверджена наказом Державного комітету України за рахунок земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 за № 491/17686;
- Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98), затверджена наказом Головного управління геодезії, картографії та кадастру про Кабінеті Міністрів України від 09.04.1998 № 56 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 23.06.1998 р. за № 493/2833;

- Класифікація видів цільового призначення земель, Постанова Кабінету Міністрів України " Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України" від 28.07.2021р. №821;

- Порядок використання Державної геодезичної референсної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 № 509 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 19.12.2016 р. за № 1646/29776.

4. Використані норми і правила у сфері землеустрою

Державні стандарти, норми і правила у сфері землеустрою встановлюють комплекс якісних та кількісних показників, параметрів, що регламентують розробку і реалізацію документації із землеустрою з урахуванням екологічних, економічних, соціальних, природно-кліматичних та інших умов.

Проект відповідає статті 50 Закону України «Про землеустрій» та іншим нормативно-правовим актам.

5. Документи Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель не використовувалися.

6. Використані розробником відомості Державного земельного кадастру, а також Державного реєстру земель у разі внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки, сформовані до 2013 року.

При складанні проекту були використанні дані Публічної кадастрової карти України (<https://map.land.gov.ua>), а саме інформація про кадастровий поділ, координати поворотних точок суміжних земельних ділянок, інформація з інших допоміжних шарів.

Викопіювання з Публічної кадастрової карти із нанесеними земельними ділянками, що проектується, додається.

7. Використані розробником відомості Державного картографо-геодезичного фонду

Згідно договору № 889 від 26.05.2017 р. ТОВ "Югземсервіс", який надає в оренду геодезичне обладнання ФОП Пуховому С.С. отримує послуги від Приватного акціонерного товариства "Систем Солюшнс" із забезпечення технічної можливості цілодобового доступу до обладнання ПрАТ "Систем Солюшнс" (комплексу технічних засобів, який складається з серверів, референсних станцій, ліцензійного програмного забезпечення тощо, що розміщені в межах території України, об'єднаних певною технологічною схемою) з метою отримання коригуючої поправки для визначення місцеположення в реальному часі в межах території України та отримання результатів ГНСС-спостережень на території України.

У відповідності до Звіту НДІГК Інв.№ 127/І від 12.09.2019 мережа станцій «Sistem.NET», ПрАТ «Систем Солюшнс», має статус «Геодезична мережа спеціального призначення» із правом розповсюдження коригуючої диференційної поправки для визначення місцеположення в реальному часі та результатів ГНСС-спостережень на станціях для забезпечення топографо- геодезичної, кадастрової та містобудівної діяльності, інженерно-геодезичних вишукувань об'єктів будівництва, гірничої справи, формування інженерної та транспортної інфраструктури.

Адміністратор банку геодезичних даних - НДІГК виконав геодезичну прив'язку перманентних базових станцій мережі «Sistem.NET» до Української постійно діючої (перманентної) мережі спостережень глобальних навігаційних супутникових систем Державної геодезичної мережі України та обчислив значення координат станцій мережі ГМСП «Sistem.NET» у системі координат ІАНС8 2000 (просторові, геодезичні та плоскі прямокутні координати в проекції Гаусса-Крюгера) з оцінкою точності визначення координат кожної станції та значень нормальних висот станцій мережі «Sistem.NET» у Балтійській системі висот 1977 року із використанням моделі квазігеоїда УКГ-2017.

16. Інформація про виконання передбачених законом вимог щодо погодження документації із землеустрою

Згідно Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» від 28.04.2021 року за №1423-IX, погодження документація із землеустрою не погребус.

Відповідно до статей 122, 186 Земельного кодексу України після державної реєстрації земельної ділянки в ДЗК проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки подається на затвердження до Шевченківської сільської територіальної громади Миколаївського району (Шевченківська сільська рада Вітовського району) Миколаївської області.

17. Інформація про дотримання вимог закону щодо погодження поділу, об'єднання, вилучення земельних ділянок

Поділ, об'єднання, чи вилучення земельних ділянок даною документацією не передбачено.

ДОДАТОК D

ПЕРЕЛІК

обмежень у використанні земельної ділянки

Згідно додатку 6 до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 року № 1051, встановлено:

Наявність обмежень у використанні земельної ділянки (у разі відсутності ставиться «-»):

Код	Назва	Наявність обмежень
01	Охоронна зона	
01.01	Охоронна зона навколо території та об'єкта природно-заповідного фонду	-
01.02	Зона охорони пам'ятки культурної спадщини	-
01.02.01	Охоронна зона пам'ятки культурної спадщини	-
01.02.02	Зона регулювання забудови	-
01.02.03	Зона охоронюваного ландшафту	-
01.02.04	Зона охорони археологічного культурного шару	-
01.03	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта транспорту	-
01.03.01	Санітарно-захисна зона навколо (уздовж) об'єкта транспорту	-
01.04	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта зв'язку	-
01.04.01	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта електрозв'язку	-
01.04.02	Санітарно-захисна зона навколо (уздовж) об'єкта електрозв'язку	-
01.05	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи	-
01.05.01	Санітарно-захисна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи	-
01.06	Охоронна зона навколо об'єкта гідрометеорологічної діяльності	-
01.07	Охоронна зона навколо геодезичного пункту	-
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	-
01.08.01	Санітарно-захисні смуги навколо інженерних комунікацій	-
01.09	Охоронна зона навколо промислового об'єкта	-
01.09.01	Санітарно-захисна смуга навколо промислового об'єкта	-
02	Зона санітарної охорони	-
02.01	Зона санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання	-
02.01.01	Перший пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (суворого режиму)	-
02.01.02	Другий пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (обмеження)	-
02.01.03	Третій пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (спостереження)	-
02.01.04	Санітарно-захисна смуга об'єкта водопостачання	-
02.02	Округ санітарної охорони курортів	-
02.02.01	Перша зона округу санітарної охорони курорту (зона суворого режиму)	-

07.09	Право встановлення будівельних розташувань та складування будівельних матеріалів з метою ремонту будівель та споруд	-
07.10	Інші земельні сервітути	-
08	Право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіції)	-
09	Право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис)	-
010	Території та об'єкти природно-заповідного фонду	-
010.01	Національні природні парки	-
010.02	Біосферні заповідники	-
010.03	Регіональні ландшафтні парки	-
010.04	Заказники	-
010.05	Пам'ятки природи	-
010.06	Заповідні урочища	-
010.07	Парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва	-
010.08	Заповідні зони національних природних парків	-
010.09	Зони регульованої рекреації національних природних парків	-
010.10	Зони стаціонарної рекреації національних природних парків	-
010.11	Господарські зони національних природних парків	-
010.12	Заповідні зони біосферних заповідників	-
010.13	Буферні зони біосферних заповідників	-
010.14	Зони антропогенних ландшафтів біосферних заповідників	-
010.15	Зони регульованого заповідного режиму біосферних заповідників	-
010.16	Заповідні зони регіональних ландшафтних парків	-
010.17	Зони регульованої рекреації регіональних ландшафтних парків	-
010.18	Зони стаціонарної рекреації регіональних ландшафтних парків	-
010.19	Господарські зони регіональних ландшафтних парків	-
010.20	Заповідні зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
010.21	Експозиційні зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
010.22	Наукові зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
010.23	Адміністративно-господарські зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
010.24	Охоронні зони територій та об'єктів природно-заповідного фонду	-
010.25	Території, зарезервовані з метою наступного заповідання	-
010.26	Природний заповідник	-
010.27	Ботанічний сад	-
010.28	Заповідна зона ботанічного саду	-
010.29	Експозиційна зона ботанічного саду	-
010.30	Наукова зона ботанічного саду	-
010.31	Адміністративно-господарська зона ботанічного саду	-
010.32	Дендрологічний парк	-
010.33	Заповідна зона дендрологічного парку	-
010.34	Експозиційна зона дендрологічного парку	-
010.35	Наукова зона дендрологічного парку	-
010.36	Адміністративно-господарська зона дендрологічного парку	-
010.37	Зоологічний парк	-
010.38	Експозиційна зона зоологічного парку	-
010.39	Наукова зона зоологічного парку	-
010.40	Рекреаційна зона зоологічного парку	-
010.41	Господарська зона зоологічного парку	-
011	Території, до складу яких входять земельні ділянки, необхідні для розміщення об'єктів, щодо яких відповідно до закону може здійснюватися примусове відчуження земельних ділянок з мотивів суспільної необхідності	-
012	Заборона на зміну цільового призначення земельної ділянки, ландшафту	-
013	Заборона на провадження окремих видів діяльності	-
014	Обов'язок щодо утримання та збереження <u>подезахисних лісових смуг</u>	-

02.02.02	Друга зона округу санітарної охорони курорту (зона обмежень)	--
02.02.03	Третя зона округу санітарної охорони курорту (зона спостережень)	--
03	Санітарні зони, відстані, розриви	--
03.01	Санітарно-захисна зона навколо об'єкта	--
03.02	Санітарна відстань (розрив) від об'єкта	--
04	Зона особливого режиму використання земель	--
04.01	Прикордонна смуга	--
04.02	Зона особливого режиму використання земель навколо військової частини, інших військових формувань	--
04.03	Зона особливого режиму використання земель навколо військових об'єктів	--
05	Водоохоронне обмеження	--
05.01	Водоохоронна зона	--
05.02	Прибережна захисна смуга вздовж річок, навколо водойм та на островах	--
05.03	Прибережна захисна смуга вздовж морів, морських заток і лиманів та на островах у внутрішніх морських водах	--
05.04	Берегова смуга водних шляхів	--
05.05	Смуга відведення	--
05.06	Пляжна зона	--
06	Інше обмеження	--
06.01	Зона особливого режиму забудови	--
06.01.01	Території в червоних лініях	--
06.01.02	Території в зелених лініях	--
06.01.03	Території в блакитних лініях	--
06.01.04	Території в жовтих лініях	--
06.01.05	Території в лініях регулювання забудови	--
06.02	Територія, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи	--
06.02.01	Зона відчуження	--
06.02.02	Зона безумовного (обов'язкового) відселення	--
06.02.03	Зона гарантованого добровільного відселення	--
06.03	Зона надзвичайної екологічної ситуації	--
06.04	Умова додержання природоохоронних вимог або виконання визначених робіт	--
06.05	Авіаційне, радіолокаційне обмеження	--
06.05.01	Зона обмеження забудови від радіотехнічних, радіолокаційних об'єктів	--
06.05.02	Поверхня обмеження забудови	--
06.05.03	Зона обмежень забудови щодо умов авіаційного шуму	--
06.05.04	Захисна зона аеронавігаційного обладнання	--
06.05.05	Смуга повітряних підходів	--
06.06	Історико-культурне обмеження	--
06.06.01	Буферна зона об'єкта всесвітньої спадщини	--
06.06.02	Історичний ареал населеного місця	--
06.06.03	Охоронювана археологічна територія	--
06.06.04	Історико-культурний заповідник	--
06.06.05	Історико-культурна заповідна територія	--
07	Земельні сервітути	--
07.01	Право проходу та проїзду на велосипеді	--
07.02	Право проїзду на транспортному засобі по наявному шляху	--
07.03	Право прокладення та експлуатації лінії електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій	--
07.04	Право прокладати на свою земельну ділянку водопровід із чужої природної водойми або через чужу земельну ділянку	--
07.05	Право відводу води із своєї земельної ділянки на сусідню або через сусідню земельну ділянку	--
07.06	Право забору води з природної водойми, розташованої на сусідній земельній ділянці, та право проходу до природної водойми	--
07.07	Право поїти свою худобу із природної водойми, розташованої на сусідній земельній ділянці, та право прогону худоби до природної водойми	--
07.08	Право прогону худоби по наявному шляху	--

ДОДАТОК Е

Відомість оброблення векторів (електронний польовий журнал)

Адреса земельної ділянки: Миколаївська область, Миколаївський район, Шевченківська сільська територіальна громада

№ з/п	Назва (базисна точка)	Відстань (м)	СКВ (м)	Тип рішення	Кіл-ть секунд	X	Y
1	MIKL-1	17201.12	0.007	Фікс.	10	5193931.0551	324426.0413
2	MIKL-2	17317.51	0.023	Фікс.	9	5193891.3132	324541.9669
3	MIKL-3	17328.14	0.038	Фікс.	8	5193884.9331	324550.4686
4	MIKL-4	17368.50	0.023	Фікс.	9	5193860.9098	324582.9031
5	MIKL-5	17352.52	0.038	Фікс.	8	5193856.1894	324559.2913
6	MIKL-6	17415.60	0.023	Фікс.	9	5193822.0715	324612.5782
7	MIKL-7	17605.10	0.007	Фікс.	10	5193876.8015	324890.2097
8	MIKL-8	17684.31	0.023	Фікс.	9	5193899.4777	325005.2016
9	MIKL-9	17745.38	0.038	Фікс.	8	5193916.8726	325093.4405
10	MIKL-10	17745.45	0.023	Фікс.	9	5193916.8935	325093.5403
11	MIKL-11	17685.30	0.038	Фікс.	8	5193953.4361	325045.7312
12	MIKL-12	17750.37	0.007	Фікс.	10	5193918.2920	325100.6294
13	MIKL-13	17914.29	0.023	Фікс.	9	5193829.7639	325238.9179
14	MIKL-14	17804.25	0.007	Фікс.	10	5193885.1402	325143.1418
15	MIKL-15	17863.11	0.023	Фікс.	9	5193853.3473	325192.7927
16	MIKL-16	17921.97	0.038	Фікс.	8	5193821.5546	325242.4535
17	MIKL-17	17980.83	0.023	Фікс.	9	5193789.7617	325292.1054
18	MIKL-18	18012.33	0.038	Фікс.	8	5193776.8173	325321.6252
19	MIKL-19	18039.70	0.023	Фікс.	9	5193757.9700	325341.7662
20	MIKL-20	18082.61	0.007	Фікс.	10	5193738.8680	325380.9052
21	MIKL-21	18098.56	0.023	Фікс.	9	5193726.1976	325391.4302
22	MIKL-22	18140.42	0.038	Фікс.	8	5193707.6480	325429.6735
23	MIKL-23	18157.43	0.023	Фікс.	9	5193694.3844	325441.0790
24	MIKL-24	18190.70	0.038	Фікс.	8	5193680.4922	325472.0932
25	MIKL-25	18216.30	0.007	Фікс.	10	5193662.5915	325490.7298
26	MIKL-26	18235.81	0.023	Фікс.	9	5193656.1343	325510.1423
27	MIKL-27	18275.17	0.007	Фікс.	10	5193630.7888	325540.3908
28	MIKL-28	18281.09	0.023	Фікс.	9	5193631.6821	325548.3389
29	MIKL-29	18332.48	0.038	Фікс.	8	5193603.9330	325591.6853
30	MIKL-30	18334.03	0.023	Фікс.	9	5193599.0303	325590.0646
31	MIKL-31	18392.91	0.038	Фікс.	8	5193567.2412	325639.7281
32	MIKL-32	18398.70	0.023	Фікс.	9	5193564.1110	325644.6170
33	MIKL-33	18451.77	0.007	Фікс.	10	5193535.4516	325689.3820
34	MIKL-34	18393.41	0.023	Фікс.	9	5193571.0286	325643.0848
35	MIKL-35	18383.31	0.007	Фікс.	10	5193812.5841	325802.2753
36	MIKL-36	18378.08	0.023	Фікс.	9	5193819.8498	325800.9639
37	MIKL-37	18314.30	0.038	Фікс.	8	5193908.5332	325784.9566
38	MIKL-38	18260.68	0.023	Фікс.	9	5193983.3218	325771.4573
39	MIKL-39	18214.22	0.038	Фікс.	8	5194048.3150	325759.7261
40	MIKL-40	18181.27	0.023	Фікс.	9	5194004.5075	325751.3883
41	MIKL-41	18164.01	0.007	Фікс.	10	5194118.7382	325747.0147
42	MIKL-42	18213.61	0.023	Фікс.	9	5194048.1476	325758.8780
43	MIKL-43	18170.03	0.038	Фікс.	8	5194036.0823	325697.7183
44	MIKL-44	18121.56	0.023	Фікс.	9	5194022.6311	325629.5329
45	MIKL-45	18066.01	0.007	Фікс.	8	5194007.1668	325551.1432
46	MIKL-46	17998.74	0.007	Фікс.	10	5193988.3693	325455.8567
47	MIKL-47	17905.33	0.023	Фікс.	9	5193962.1430	325322.9135